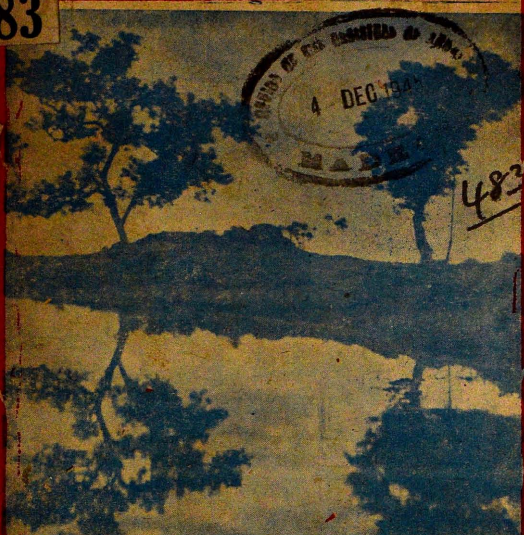

ஜகன்மோகன்

483

483

விவளத்த வாணம்

கோ. 70 வது நவீனம்

சு
00211, N22JM
N45.22.11.
183107

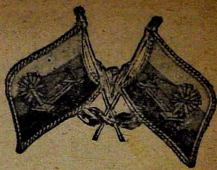
November 1945

தமர் 11

"JAGANNATHI" SINGAPERUMALKOIL.

ஜகன்மோகினி அன்பர்களே! சுய
 சாஸ்திர சர்க்கார் ஏற்பட்டு, பரிபூரண ஜன
 நாயகம் நிலவவேண்டுமானால் நாளது தேர்த
 லில் உங்களது வோட்டு காங்கிரஸ் அபேட்ச
 ருக்கு உரியது. ஒவ்வொரு இந்தியனின் இத்
 யத்திலும் சுதந்திரக் கலை முட்டியுள்ள தம்
 காங்கிரஸே மகத்தான சக்திவாய்ந்தது. வாக்
 காளர் தம் கடமையைச் செய்தாந்தான் காங்
 கிரஸ் தன் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும்.

கே.மலாபங்கள்

ஸ்ரீ பார்த்தாரதியின் கருணாகடாக்ஷத்திலும், ஸ்ரீ பாடலாத்ரி
 நரளிம்மனின் பரிபூர்ண கிருபையாலும், மோகினி அன்பர்களின் நிகரிலாத
 பேராதரவாலும் நமது மோகினிக்கு நாளது ஜனவரிமீ 23-வது ஆண்டு
 பிறக்கப்போகின்றதென்பது நீக்களறிந்ததேயாகும். சென்ற ஆண்டை
 விட உயர்ந்த முறையில் சிறந்த அம்சங்களுடன் இம்முறை ஆண்டு மலர்
 பொங்கல் புதுநாளன்று வெளியிடத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். விலை ரூ. 3.

நமது வேண்டுகோளுக் கிணங்கி பல ப்ரபலஸ்தர்கள் மலரைச்
 சிறப்பிக்க அன்புடன் இசைந்துள்ளார்கள். கலைஞர்களின் பேராதரவான
 ஒத்தழைப்பில் உருவாகும் இவ்விசேஷ மலர் ஓர் கலைப்பொக்கிஷமாகவே
 அமையுமென்று திடமாக நம்புகிறோம்.

வை. மு. கோ. 70-வது நவீனம் வெளிவந்த வானம் உள்பட ஷை மலர்
 உங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டுமாயின் நீங்கள் தாமதிக்காது இப்போதே
 ரிஸர்வ் செய்துகொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், மோகினி வாசகர்களில்
 ஒவ்வொருவருக்கும் ஷை மலர் கிடைக்கும்படியான அளவு பிரதிகள் அச்
 சிட வேண்டிய பெப்பர் கோட்டா அளிக்கப்படாததால், யார சிக்கிரம்
 பதிவு செய்துகொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கே கிடைக்கும். இம்மாதந்
 த்லேயே பதிவுசெய்துகொள்பவர்களுக்கு ஆறுநூற்ற விடையிலும்கூட உண்டு.
 கீழேயுள்ள நிபந்தனைகளைக் கவனித்து, ராப்பர் பின்புறமுள்ள ரிஸர்
 வேஷன் கூப்பிட்டு பூர்த்திசெய்து முன்பணமனுப்பிப் பதிவு செய்துகொள்
 னும்படி கோருகிறோம். 30-11-45-வரை ஏஜண்டுகளும் சலுகை உண்டு
 அசிரத்தையாக இருந்துவிட்டு, பிறகு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லையென்று
 சென்ற வருஷம்போல் குறைகூற வேண்டாம். உடனே முந்துககள்.

23-வது ஆண்டு மலர்
 ★ தமிழ்ப் பொக்கிஷம்.
 ★ ஓவியச்சோலை.
 ★ விஷயப்பாவகம்.
 300 பக்கங்களுக்குமேல்!
 100 படங்களுக்கு மேல்!
 வை. மு. கோ.
 70 வது நவீனம்
 100 பக்கங்களுக்குமேல்!

ஐகன்மோகன்

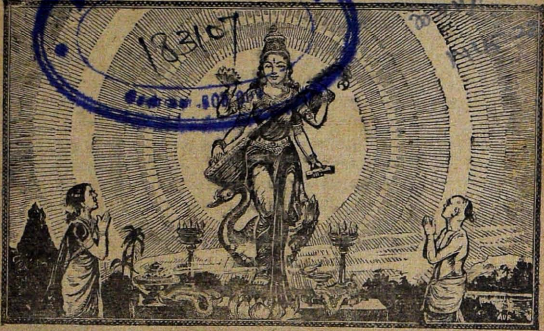
483

ஐயுனர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
 மெய்யுனர் வில்லா தவர்க்கு - திருவள்ளுவர்
 ஐகன்மோகினியென்னுஞ் சஞ்சிகையைக் காக்க
 ஐகன்மோகினி! மனத்தைச் சர்த்து. - விராகவாகினி

Vol. 22. No. 11. பார்த்திப : ஜப்பசி November 1945

பார்த்திப பொங்கல் புதுமலர்

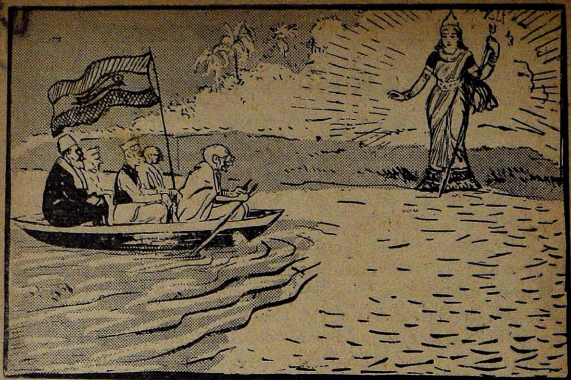

இம்மாத முடிவுக்
 குள் பதிவு செய்
 பவர்களுக்கு விசே
 ஷச் சலுகை
 உண்டு.
 கவனிக்கவும்.

உங்கள் பிரக்ஞையுடன்
 உடனே ரிஸர்வ்
 செய்யுங்கள்

ரிஸர்வேஷன் கூப்
 பன் ராப்பர் பின்
 பக்கம் வெளி
 யாகியிருக்கிறது.
 உடனே
 முத்துங்கள்.

காலப் புயலினிலே

புன்னுகவராளி

சூதி தாளம்

காலப்புயலினிலே-தேசக்
கப்பலை நடத்துகிறோம்
ஞாலப் பெருந் தலைவா-அதை
நல்ல துறை சேர்ப்பாய். -கால
அஞ்சிக் கலங்காமல்-நாங்கள்
ஆண்மையும் கேண்மையுமாய்
துஞ்சறத் துடுப்புறுத்தி-சுத்த
சுதந்தா நிலைபெறவே -கால
கடுமனப் பாரைகளால்-வீண்
கட்சிப் பொருமைகளால்
இடிவசை யம்புகளால்-மன
மீழ்ந்துகை தளராமல் -கால
முடக்கொடுமைகளால்-நாங்கள்
மொத்துண்டு தத்தளித்தும்,
ஆடகப் பெருமானே-நின்
அருள்வலி சரணமென்றே -கால

சுத்தானந்த பாரதி

5. வேவல் எதிரொலி

ஜனநாயக வெற்றி முடியா சான இங்கிலாந்திலும் எதி ரொலிக்கிறது. அதன் பயனாகவே தொழிற்கட்சி மந்திரி சபை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அட் லியும், கிரிப்ஸும், பெதிக் லாரென்ஸும் நேர்மையான தொழில் தலைவர்கள்; சமரஸ வாதிக்கள். இந்தியாவின் ரண்பர். இவர்கள் அதிகாரம்பெற்றதும் இங்கிலாந்தில் பாட்டாளிகள் நிலைமை பதின் மடங்கு சீர் பெற்றது. இந்தியாவிலும் புதிய காலம் தோன்றிய தென் னலாம்.

இந்தியா இங்கிலாந்தின் சந் தையாகவே கருதப்படுகிறது. இங்கிருந்து பசும் பொருள்கள் (Raw materials) கப்பலேறு வதும், அங்கிருந்து யந்திரிச் சரக்குகள் (Machine-made goods) கப்பல் கப்பலாக வந்து கடைவிரிப்பதும், நமது பண மெல்லாம் கோடி கோடியாக வெளியேறிச் சீமைக்குப்போவ தும் கிளைவ்காலம்முதல் நடந்து வருகின்றன. இந்த வியாபாரத் திற் கேற்றபடியே அரசியலும் பகடை உருட்டும்.

நமது நாடு 1858-ம் ஆண்டு முதலே விழித்தெழுந்து விடு தலைப்போர் தொடங்கியது. முத லில் எரிமலையாகக் கிளம்பிய போர் அடங்கி வாய்வாணமா கக்கிளம்பியது. பிறகு திலகர்

காந்தி காலத்தில் ஒரு தர்மா வேசக்கிளர்ச்சியாக உருப்பெற் றது. மஹாத்மா காந்தியின் சத்யாக்கிரக சக்தி நாட்டிற்குப் பெரிய தைரியத்தைத் தந்தது. எத்தனையோ தடவை பட்டி னியிருந்தும், சாத்வீகக் கிளர்ச்சி செய்தும் சிறை காத் தும் போலீஸ் தடியடிகளைப் பொறுத்தும் பார்த்தோம். சுதந் தரம் நத்தைவேகத்தில் தரன் நடக்கிறது. ஒத்துழையாமை யால் சிறைகள் வலுத்தன.

பிறகு சுயராஜ்ய இயக்கம் வந்தது. சட்டசபையில் முட் டிக்கட்டை போடத் தலைவர்கள் ஓடினர். சிம்மகர்ஜனை செய் தனர். அந்த அழகான, காற் றோட்டமான, விசாலமான வட்டமாளிகையில் கொலு விற்றிருந்து திரும்பியது தான்லாபம். மோதிலால், தாஸ் டூ நிவாசயங்கார், சத்யமூர்த்தி போன்றவர் பேச்சுக்கள் பத்தி ரிகையை நிரப்பிவந்தன. நான் தமிழ் 'ஸ்வராஜ்யா' தினசரி நடத்தியபோது "ரண்பரே! சட்டசபையில் இவ்வளவு பேசினீ ரே என்ன பலன்?" என்று சத்தியமூர்த்தியைக் கேட் டேன். அவர் "அதிகார வர்க் கத்தைக் காரமாக வெளுத்து வாங்கி என் ஆத்திரத்தை வாயினாலாவது கொட்டினேனே. அதுவே பலன்" என்றார். பிறகு

சட்டசபையில் காந்தி—பக்தர் களும் புகுந்து, மந்திரி பதவி வகித்தனர். ராஜாஜி மந்திரி யான காலம் நல்லகாலமே. மது விலக்கு, ஹரிஜனர் ஆலயப்பாவே சம் முதலிய நல்ல காரியங்கள் நடந்தன. அதுமீடித்திருந்தால், இன்னும் உரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம், ஆனால் அது வும் ஒரு ராஜதந்திரந்தானே. “காங்கிரஸ் மந்திரிசபை வந்து விட்டது! இனி நேராக சுய ராஜ்யந்தான்” என்று நம்மவர் மனப்பால் குடித்தனர்.

போர் வந்தது—இந்தியாவை பிரிட்டன் போரில் இழுத்து விட்டது. காங்கிரஸ் “போருக்குப் பிறகாவது சுதந்தரம் தருவீர்களா” என்று கேட்டது. சரியான பதிலில்லை. அதனால் காங்கிரஸ் மந்திரிவேலையை உதறித்தள்ளி “இந்தியாவை விட்டுப் போ” Quit India என்ற கிளர்ச்சியைத் தொடங்கியது.

பலன் என்ன? தலைவர்கள் சிறைக்குள்ளே தள்ளப்பட்டனர். மாகாணங்களில் 93-ஆட்சி (அட்வைசர் ஆட்சி) நடக்கிறது. நாம் ரிப்பன் காலத்திற்குப் போய்விட்டோம். காங்கிரஸ் வனவாசம் செய்தது, “அடராமா! உள்ளதும் போய் விட்டதே!” என்று எல்லாரும் ஏங்கும்போது கிறிப்தீஸ் வந்தார். “சுயாட்சி தருகிறேன்!” என்றொரு அறிக்கையை விரித்தார்; அப்போதுதான் ஜப்பான் கோகிஸ்டாவில் குண்டு போட்டது — நெருக்கடியான

சமயம்! கிறிப்தீஸ் அறிக்கையை ஒப்புக்கொண்டு, தேசிய சபை ஏற்படுத்தியிருந்தால், பின்னால் நடந்த பயங்கரமான ரகளைகளுக்கு இடமிருந்திராது.

நம்மவரும் போரில் சேர்ந்து இக்காலத்திற்கு அவசியமான பயற்சிகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். இந்தியாவுக்கும் சர்வதேசக் கூட்டத்தில் ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். கிறிப்தீஸ் மளக்கென்று பேச்சை முறித்துக் கப்பலேறியது விசனிக்கத்தக்கது. அதன் பிறகு இந்தியா ஏமரியின் ஏசுலுக்கும் பூசலுக்கும் இலக்காகிச் சிறுமைப்பட்டிருக்கிடந்தது. தலைக்குத்தலை தலைவர்கள், இந்திய அரசியல் பிரச்சனைதீர உபதேசங்களை நடத்தினர். வேவல்பிரபு எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து கொண்டே நீண்ட மௌனம் சாதித்தார். பிறகு ஒருநாள் சீமைக்குச் சென்று அதிகாரிகளுடன் பேசிவந்து சிம்லாவில் தலைவரைக் கூட்டித்தன் யோசனையைச் சொன்னார். சிம்லாக்கூட்டத்தை உத்தேசித்துத் தலைவர்கள் விடுதலையானார்கள். அஜாதா, நேரு முதலியோர் சிங்கம் போல வெளியே வந்து, சிம்லா மகாநாட்டில் முதன்மை வகித்தனர். வேவல்பிரபு நேர்மையான போர்வீரர்! கண்டிப்பான காரியவாதி. அவரிடம் பேச்சுச்சுருக்கம்; காரியம் அதிகம். அவர் தேசிய சபை கூட்டமுயன்றார். காங்கிரஸும் மஹாத்மாவும் முழுமனதுடன்

ஒத்துழைத்தனர். எல்லாரும் “வந்துவிட்டது தேசிய சபை” என்று ஆகாசத்தைப் பார்த்து அண்ணாந்தனர். வானொலியில் ஒரு இடிதான் வந்தது. “சிம்லா பேச்சு முறிந்தது; அதற்கு நானே பொறுப்பு. ஜின்னா— முஸ்லிம்லீக் எல்லா முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளையும் தானே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று பிடிவாதம் செய்கிறது. காங்கிரஸ் ஜந்தில் ஒரு வரையாவது நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்கிறது. இந்த ஒரு— உபர் முட்டுக்கட்டையால் பேச்சு முறிந்தது” என்று மஹாப் பிரபு சொல்லிவிட்டார். பத்திரிகைகளுக்கு ஒரு மாதம் நல்ல வேலை கிடைத்ததே லாபம். எல்லாம் அழுகிற பிள்ளைக்கு அழுகற்பழம் காட்டும் கதையானது.

அசுரப்போர் ஒழிந்தது. ஜப்பானை அணுவெடி முறியடித்தது. இந்தப்போரில் இந்தியா பணத்தாலும், பலத்தாலும் பெரிய தியாகம் செய்திருக்கிறது, பர்மா, எகிப்து, இத்தாலி முதலிய எல்லா இடங்களிலும் இந்தியா இரத்தம் சிந்தி நேசக்கட்சிக்கு வெற்றி தந்தது. யுத்தத்தொழில்கள் இந்தியாவில் ஏராளமாக நடந்தன. இந்தியா தன் தனதான்யங்களை ஏகாதிபத்தியப் படைக்குத் தந்து பஞ்சத்தால் வருந்தியது. இங்கிலாந்து பலகோடி ரூபாய் இந்தியாவிற்குக் கடன்பட்டிருக்கிறது. அத்தனையும் தரும்

நியாயமாகக் கிடைத்தால், கல்வியும் தொழிலும் இங்கே செழிக்கும். கிடைக்குமா? மமது பணத்திற்கும் பட்டை நாமந்தாலா? பார்ப்போம்.

இதனிடையே வைசிராய் வேவல் மறுபடியும் சீமைக்குச் சென்று ஜார்ஜ்மன்னரையே கண்டுவந்து வானொலியில் பேசினார். “இந்தியா போரில் எவ்வளவோ தியாகம் செய்தது; அதற்கு முழு சுயாட்சியும் கொடுக்க மன்னர் பிரான் அரசாங்கம் முன்னிற்கிறது. நானும் என்னால் முடிந்ததைச் செய்கிறேன். இப்போது தேர்தல் நடக்கப்போகிறது. அதில் பொது ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் பிரதிநிதிகளை நான் கலந்துகொண்டு, இந்தியாவுக்குப் புதிய திட்டம் வகுப்பேன். கிறிப்சு திட்டம் இருக்கிறது. அதில் கூட்டிக்குறைக்க வேண்டியதைப் பிரதிநிதிகளுடன் யோசிப்பேன். சுதேச மன்னரையும் சிறுதொகுதிகளையும் (மைனாரிடி) கலந்துகொண்டு, எல்லாருக்கும் திருப்தியான திட்டம் வகுத்து இந்தியாவை இந்தியரே ஆளும் நாளை திரிபார்க்கிறேன்” இதுதான் வேவல் பேச்சு. வேவல் தம் கடமையை நேர்மையான வீரர் போலவே செய்தார். இதற்கிடையே காங்கிரஸ் பூனாவில் கூடித் தேர்தலுக்குத் தயாரித்துக் கொண்டது. ஆனால் தேர்தல்—வாக்காளர் ஜாப்தாவில் நாட்டில் கால்பங்கு

கூட வராது. கல்வி, செல்வம் படைத்தவருக்கே ஒட்டுரிமையுண்டு. முஸ்லிம் லீக் தேர்தலில் வெற்றி பெறவேண்டுமென்று ஜின்னா பெருமுயற்சி செய்கிறார். சாவர்களும் சியாம் பிரசாதும் இந்து மகாசபைக்கு உழைக்கிறார்கள் காங்காஸ் ஒன்றுதான் சர்வஜனங்களுக்கும் ஒட்டுரிமை கேட்டு, சாதிமதநிறவேறுபாடில்லாமல் எல்லாரையும் சமமாக மதித்து நடக்கிறது. நாட்டின் பொதுவான அன்பும் ஆதரவும் காங்காஸ் பக்கமே உள்ளன. காங்காஸ் தேர்தலில் பெருமதிமான வெற்றி பெற்றே தீரும் நமது சென்னையில் நிச்சயம். அதன் பிறகு வைஸ்ராய் பிரதி

நிதிக்கூட்டம் போட்டு, 1942ல் எழுந்த கிரிபீஸ் திட்டத்தை முன்வைத்துச் சர்ச்சை செய்வார். அதன் முடிவுதான் வரும் கால இந்திய நிலையாகும்.

இதுதான் இன்று நமது சமுதாயத்தின் அரசியல் நிலை. நமது நாட்டையும் அதன் சுதந்தரத்தையும் பிடிக்கும் நோய்கள் பல. சில நோய்கள் வெளியேயிருந்து வந்த தொத்து நோய்கள். சில நாமே தேடிக்கொண்டவை. அடிமை மனப்பான்மை என்பது ஒரு கொடிய நோய். அதை வேரோடொழிக்க இன்று உலகமெல்லாம் கிளர்ச்சியும் புரட்சியும் நடக்கின்றன.

6. புதிய கொந்தளிப்பு

பேருக்குத்தான் போர் நின்றது. உலகம் இன்னும் எரிமலையாகத்தானிருக்கிறது. குண்டுச் சத்தம் அடங்கினாலும் ஆத்திரத்துடிப்பு அடங்கவில்லை. இந்தப் போர் மனிதரை ஒரு கலக்குக் கலக்கிவிட்டது; அணுவெடியும் பணவெடியும் கொண்ட நாடுகள் கூட இனிப் போர் வேண்டாமென்ற நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன. அமெரிக்காவுக்குத்தான் யூனியத்திலிருந்து அணுவெடி செய்யத் தெரியுமென்று நினைப்பு; அணுவெடியைக் கண்டு பிடித்தவன் "ஹாஹன்" என்ற ஜெர்மனியான்; அதற்காக அவனுக்கு நோபல் வெகுமதி கிடைத்திருக்கிறது. ஜெர்மனியிடமிருந்து

ஷ்யா அணுவெடி கிசியத்தைத் தெரிந்துகொண்டே யிருக்கிறது. யாரும் நுழைய உத்தரவில்லாத ஓர் இடத்தில் ஷ்யா அணுவெடி செய்து கொண்டிருக்கிறது; செய்தி வந்துவிட்டது. ஆதலால் அடுத்த போர் சர்வநாச ஊழிக் கூத்தாகவே யிருக்கும். இந்தப் போரிலேயே ஏகாதிபத்திய வெறியர் எவ்வளவு யிருக்க தனமாக நடந்தனர் என்பதை அறிய பிரான்ஸுக்கோ ஜர்மனிக்கு போகவேண்டாம்; இதோ நமது தமிழர் வாழும் மலையாலை எட்டிப்பார்த்தாலே போதும். மலையாலில் சிங்கபூர் ஈபோ அலார்ஸ்டார் முதலிய இடங்களில் அன்பு நிலயக் கிளை

களுண்டு. நிலய அன்பர் பலர் போர்ச்சுழலில் அகப்பட்டு வெகு பாடுட்டார்கள். சென்ற வரம் அவர்கள் எழுகிய பரிதாபக் கடிதங்களிற் சில வரிகளைத் தருகிறேன்:

“ஈப்போவில் கடுத்தாக்குதல் குண்டு வீச்சுகள்; முதலாளி வீடு குட்டிச்சுவரானது. ஊரில் கொள்ளைக்காரர் வேட்டையாடினர். நிலயப் புத்தகக்களெல்லாம் குறையாடி வந்த விலைக்கு விற்றுப் பணத்தைத் தட்டிச் சென்றனர். இடுப்புத்துணி தவிர மற்றதெல்லாம் உறுஞ்சிக் கொண்டனர். சல்லிவிடாமல் பணத்தைத் திருடர் பறித்துச் சென்றனர். நாங்கள் கட்டிய வேட்டியுடன் கிராமம் கிராமமாக ஓடி உயிர் தப்பினோம். மூட்டை தூக்கிக்கூடப் பிழைக்க நேர்ந்தது. ஜப்பானிய நோட்டுகளைத்தவிர வேறு நாணயமான பணம் காண முடியவில்லை, எங்கும் உணவுப் பஞ்சம். ஒருவாய் உணவு கிடைப்பது பிரம்மபரயத்தினமே; நல்ல உணவுப் பொருள்களையெல்லாம் ஜப்பானியர் பறித்துச் சென்றனர். ரப்பர் தேயிலைத் தோட்டங்கள் ஈய தகரச் சுரங்கங்கள்—எல்லாம் அவர்கள் வசமே. நாய்பாடுபட்டு பயந்து வேலைசெய்து கூலி வாங்கி வயிறு கழுவுவது தவிர வேறெதுவும் நாங்கள் செய்ய முடியாது. ஆண் பெண் விவகாரங்களின் அலங்கோலம் சொல்லி முடியாது. கற்பெல்லாம் காற்றில் பறந்தபோனது. மானமெல்லாம் ஜாடராக்கினிக்கு இறையானது. எங்கும் பெண் சோரம், விபசாரம், அடிமைச் சாக்கடை, எங்கும் அச்சம், அசுரக் கொடுங்கோல், பஞ்சம், பட்டினி, ஊரில் கிளிபோல் மனைவியுள்ள

சிலர் பெண்பித்தரானார். மானக் கெட்ட பெண்களை விவஸ்தையில்லாமல் கூடி வாழ்ந்த குழந்தையும் பெற்றனர். சிலர்நாஸ்திகராய்விட்டனர். உடம்பு தேவாங்காய்விட்டது. மனம் குடிக்காரக் குரங்காய்விட்டது. இப்படியே இன்னும் ஓராண்டிருந்தால் மடிந்த பலருடன் எங்களையும் சேர்க்கவேண்டியததான். நல்ல வேளையாக அனுகுண்டு வந்து போரை ஒழித்தது. குள்ளையர்க்கர் கொட்டம் அடங்கியது. ஜப்பானியர்களின் கொடுங்கோலைக் கண்டபிறகு ஆங்கிலேயர் ஆட்சி பரவாயில்லை என்று ஊர் கிறேறும். இப்போதுதான் எங்களுக்கு உயிர் வந்தது. இன்னும் என்ன வருமோ என்று மனம் பதறுகிறது. போர் அடங்கினாலும் அமைதியுண்டாகவில்லை. எங்கள் கண்முன் பட்டினியால் இறந்தவர்களை நினைந்துக் கண்ணீர் விடுகிறோம்...”

இதுதான் இன்று உலக நிலை. ஐரோப்பா மெல்ல மெல்ல தலை தூக்குகிறது. கிரீஸ், இத்தாலி, போலந்து, ஜெர்மனி, நார்வே முதலிய நாடுகளில் பஞ்சம் தலை விரித்தாடுகிறது.

இனி வெள்ளைக்காரர் யந்திரத் தொழிலும் வாணிகச் சூழ்ச்சியுங்கொண்டு, ஆசியாவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் சந்தை விரிப்பர். வாணிகப் போட்டி இதோ தொடங்கிவிட்டது. ஆசியாவைத் தமது காலடியில் அழுத்த துப்பாக்கி முனையில் முயற்சி நடக்கிறது.

ஆசியாவின் தலைவிதி மிகக் கொடிது. வெள்ளைக்காரர் மதிக்கும்படி எழுந்த ஜப்பான் ஏகாதிபத்திய வெறியால் ஜெர்மனி

யைப்பின்பற்றிக் கொடிய குண்
 டப்போர் நடத்தி, ஆசியாவுக்கீக
 உலை வைத்துவிட்டது ஜப்பான்
 மட்டும் சீனாவைத் தாக்காமல்
 தன்னுடன் அடங்கியிருந்தால்
 இந்திய—சீன—ஜப்பானிய
 நாடுகள் நேசிக்கொண்டு ஒரே
 ஆசிய சமுதாயமாகக் கூடியிருந்
 தால், உலகின் சரித்திரமே இன்று
 வேறுவிதமாக மாறியிருக்கும்.
 ஜப்பான் வெறிகொண்டு நடத்
 திய இரத்த—சோக நாடகம்
 இன்று ஆசியாவை திர்க்கதி
 யாக்கிவிட்டது. சீனம் தலை
 சிமர்ந்த நிற்கிறது, ஆனால் கொரி
 யாவில் அமெரிக்கா ஊன்றிக்
 கொண்டது. அமெரிக்கா சீன
 மெங்கும் கடை விரித்துள்ளது;
 சீனப்பணம் சிகாகோவுக்குப்
 போகிறது. ஜப்பான் மக்கூர்தர்
 இருக்குமட்டும் பெட்டில் பாம்
 புதான்; அமெரிக்காதான் ஜப்
 பாளை ஆளுகிறது; அதன்
 கொழுப்பு அப்பளம் போல
 நொறுங்கிக் கிடக்கிறது. கல்வி,
 தொழில், வியாபாரம் எல்லாம்
 அமெரிக்காவின் கையிலுள்ளன.
 இந்தியாவின் விதி பழைய
 கருப்பனாகத்தானிருக்கிறது.
 சுயாட்சி சுயாட்சி என்று
 ஆகாசவாணி பேசுகிறது. நடப்
 பது சுயநல ஆட்சிதான்; நல்ல
 வேளையாக காங்கிரஸ் தலை
 தூக்கிவிட்டது. வருத்தோத்தலில்
 வெற்றி பெற்று விடுதலைக்
 கிளர்ச்சி பலமாக நடக்கும்.
 இலங்கைக்கும் பர்மாவுக்குங்

கூட சுயாட்சிப் பல்லவி எட்டி
 யிருக்கிறது. இன்னும் திச்சிதார்த்
 தத்திலேதான் இருக்கிறது. ஜானு
 வாசங்கூட ஆகவில்லை.

தேசத் தலைவர்கள் ஆகஸ்டுக்
 கிளர்ச்சியை மெச்சி மார்தட்டு
 கிறார்கள். அப்போது “போ இந்
 தியாவை விட்டு” என்ற பல்லவி
 இப்போது “போ ஆசியாவை
 விட்டு” என்று ஷட்ஜமத்திற்கு
 ஏறியிருக்கிறது.

ஆசியா அன்னியர் ஆட்சியை
 வெறுக்கிறது. இந்தோனேஷியா
 யில் (ஜாவா சுமத்ராத் தீவுகளில்)
 ஏழு கோடிக் குரல்கள் “போ
 போ வெள்ளைக்காரா” என்கின்
 றன. இந்து சினத்தில் “போ,
 போ பிரெஞ்சுக்காரா” என்ற
 குரல் பலமாகக் கிளம்பிப் புயல்
 வீசுகிறது. ஆசியா முழுவதும்
 சுதந்தர உணர்ச்சிகொண்டு
 வீறிடுகிறது. “ஆசியா ஆசியருக்
 கே” என்ற உணர்ச்சி எங்கும்
 எழுந்து கொந்தளிக்கிறது. இக்
 கொந்தளிப்பையடக்க மஹாத்
 மா அன்பு வழி சொல்லுகிறார்;
 அவரவர் நாட்டை அவரவரிடம்
 விட்டு உங்கள் நாட்டை நீங்கள்
 பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்
 என்றே அறிவாளிகள் சொல்லு
 கிறார்கள். யார் கேட்பது? மறு
 படியும் ஏகாதிபத்திய வெறியர்
 துப்பாக்கியால் சுதந்தரத்தைக்
 கொல்லுகிறார்கள்—இந்தக் கொலை
 யின் காரணமென்ன? ஆராய்
 வோம்.

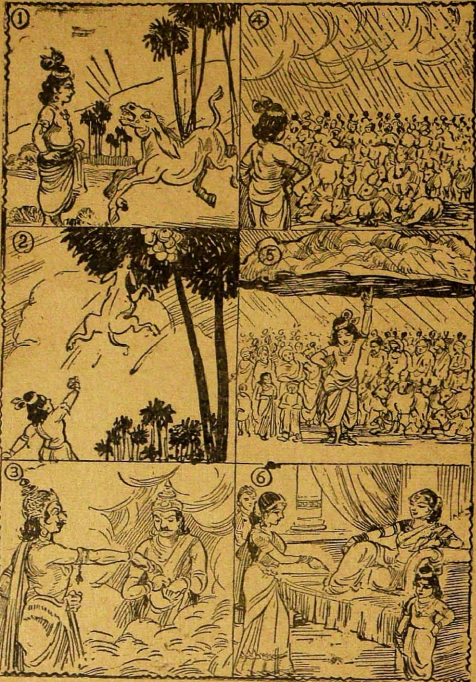
மோகினி போங்கல் மலர் கலைச் சோலையாக வருகிறது. கனியோசி சுவாமி
 சுத்தானந்த பாதியாரின் ஆறு அரிய தேசியகீதங்கள் சித்திரப்பொலிவுடன்
 மலரை அலங்கரிக்கின்றன. இக் கீதங்கள் புதிய உணர்ச்சியும், உற்சாகமும் உன்
 டாகடும் வீரக்கலை மலர்களாகும்.

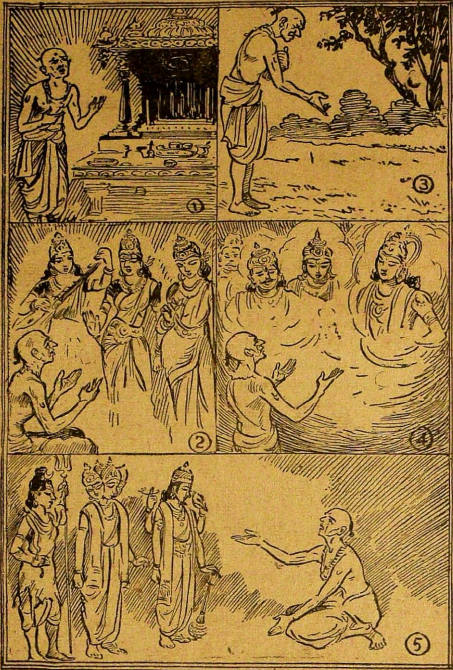
பிரதிக்ஷயும், பிரசாரமும்

மகா புனிதமான பண்டிகையாகிய தீபாவளியன்று குடும்பத்துடன் குதூகலமாக 'இனிமேல் கதரைத் தவிர வேறு கட்டமாட்டோம்' என்று சங்கல்பம் செய்துகொண்டு காங்கிரஸுக்கு ஒட்டு செய்யுங்கள். (2) துலா மாதம் பிறந்துவிட்டது. பெண்மணிகள் பக்தியுடன் துலா ஸ்நானம் செய்து மங்களகரமாய் தாம்பூலமும் மஞ்சளும் கொடுக்கும்போது, "மாமீ! மஞ்சள்தான் நமக்கு முக்யம். அதேபோல் காங்கிரஸின் மஞ்சள் பெட்டியை மறக்காமல், தேர்தலன்று மஞ்சள் பெட்டியிலேயே ஒட்டுப் போடுங்கள்" என்றுப் ப்ரசாரம் செய்யுங்கள். இந்த ப்ரசாரமே மாபெரும் கூட்டத்தில் செய்யும் பிரஸங்கத்தைவிட அதிக பலன் தரும்.

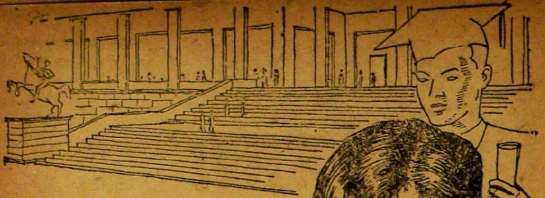

1. தேனுகாசரன் யிருகருபதநல் வருவதைக் கண்ணன் கவனித்தான். 2. பனக்கனி உதிரும்படி அசுரனைத் தூக்கி விசி எறிந்தான். 3. இந்திரன் வருணனைப் பெருமழை கொட்டும்படி ஆக்ஞாபிக்கிறான். 4. பெருமழையில் எல்லோரும் தத்தளிக்கின்றார்கள். 5. கோவர்த்தன இரியைக் குடையாய்ப் பிடித்து கோபாலன் சர்வரக்ஷகன் என்பதை கிருபிக்கிறான். 6. கோபிகையும் யசோதையும்.

1. திருக்கோவிலாழ்வாரில விக்கரகங்களைக் காணாத தயாகய்யர் கதறுகிறார். 2. ஸீதா, கௌரீ, வாசீசுவரி முதலியவர்களிடம் மறைந்திருக்கிறாயா? 3. பூமிக்குள்ளே ஒளிந்தகொண்டிருக்கிறாயா? 4. பூதகணங்களிடையே புதுந்திருக்கிறாயா? 5. டிரம்மா விஷ்ணு சிவனிடம் ஐக்யமாகிவிட்டாயா! ராமா எங்கிருக்கின்றாய்? எங்கு தேடியும் காணவில்லையே! கோவிந்தா!

அவனுடைய வெற்றிக்கு இப்போதே தீட்டும் போடும் பூக்கிறது

அவனுடைய தகப்பனார் அவனுக்குக் கல்வி தீர்ச்சியமாய்க் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்

அவன் ஒரு சின்ன டைப்ரைட்டர். ஆனால், அவனுடைய தகப்பனார் அவன் கல்விக்குப் பணச் செலவு குறைவென்ற எதிர்பார்த்து, அவன் பள்ளிச் சம்பளத்துக்குப் பிடிக்கும் செலவை புத்திராவிர்த்தனமாய் வட்டிக்குப் போட்டுவைத்திருக்கிறார். அதே தொகை 12 வருஷத்த வட்டியிலும் 50 சத வீதம் அதிகமாகிறது. டைப்ரைட்டர் பெரியவருடையபோது அந்தந்ததொகையைக் கொண்டு அவன் தனது சர்வ கலாசாலைப் படிப்பை முடித்துவிடுவான். எனவே, பூத்திரியானதும் பயனுடையதுமான கல்வியை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அவன் மனோ நிலத்தோடும் சம்பந்தம் போடும் உலகத்தில் காலெடுத்தவைகளாகும்.

அவன் தனது தகப்பனுக்கு எவ்வளவு உடமைப் பட்டிருக்கவேண்டும்! அதேபோலவே அவனுடைய தகப்பனார் தனது சேமிப்புகளை காலதாமதம் செய்யாமல் கொடுப்பதே உடையில் வட்டிக்குப் போட்டுவைக்கத் தாம் செய்துகொண்ட நினைவற்ற ஒரு எவ்வளவு உடமைப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதே மாதிரி நீர் உமது மனதுக்குச் சேவியிருக்கிறீர்? அது உமது உடமைப் போதாததாகும்.

திரு சேமிப்புக் கார்ட்டின் 5 ரூபாய்க்கு ஒரு ரெசுபிடென்ட் 8 ரூபாய் மதிப்புள்ள அடையாளம் கொடுப்பதே உமது உடமைப் போட்டுவைக்கவேண்டும். உமது உடமைப் போட்டுவைக்கவேண்டும். உமது உடமைப் போட்டுவைக்கவேண்டும்.

அறிவுள்ள தகப்பனர்களே! பின்பற்றி உமது வருமானத்தில் பிச்சம் பிடித்ததை.....

நாஷனல் ஸேவியிங்ஸ் வெஸ்டிபிளேட்டுகளில் வட்டிக்குப் போட்டுவைக்கவும்.

- ★ பிரதி 10 ரூபாயும் 12 வருஷங்களுக்குப் பிறகு 15 ரூபாய் ஆகிறது.
- ★ தனிவட்டி 44 சத வீதம். இத்தகு இன்டர் டைப்ரைட்டர்.
- ★ மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு (5 ரூபாய் ரெசுபிடென்ட் விஷயத்தில் 18 மாதங்களுக்குப் பிறகு) அதாவதாயில் ரெசுபிடென்ட் வட்டி புடன் பணமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

★ மூன்று வருடங்களுக்குப்பிறகு மாற்றலாமென்றிருந்ததை இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகேமாற்றலாம் என்று மாற்றியிருக்கின்றனர்

மதுமா மனமா வை.மு.பதி.

அத்தியாயம் 11

விளம்பரமும்
விபரீதமும்

“இங்கிலாந்திலுள்ள தமிழர்கள்” என்ற தலைப்பில் முக்கியமான சீமைப் பத்திரிகைகளில் வெளியான விளம்பரம் எல்லோர்கவனத்தையும் கவர்ந்தது. தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா இந்தியர்களும்,—இந்திய விஷயங்களில் சாதாரணமாக சிரத்தையுள்ள ஆங்கிலேயரும் கூட—அதை முற்றும் படித்தனர். ‘வியாபார சம்பந்தமானதல்ல! அரசியல் விஷயமும் அல்ல!’ என்று விளம்பர ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டிருந்ததானது அதற்கு இன்னும் விசேஷத்தைக் கொடுத்தது.

“உள்ளத்தில் விழிப்பும் ஸ்தகாரியத்தில் உழைப்பும் ஏற்படுவது மனத்திருவினையாடலில் ஒர் நிலையேயாகும். இதுவரை கண்முடித்தனமாக ஜாதிச்செறுக்கும், சாஸ்திரத்தின் பெயரால் இறுமாப்பும் பணத்திமிரும் நிறைந்திருந்த மனத்தில் இப்போதுதான் நம் சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் வேரூன்றியிருக்கும் கொடுமைகளின் விபரீதம் புலப்படலாயிற்று. கண் திறந்தது. வழி பிறந்தது. மனப்பரிபக்குவம் ஏற்பட்டு விட்டது. தரித்திர நாராயணனின் சேவையில் மனம் லயித்து நிற்கிறது.”

ஷை முன்னுரையுடன் ஆரம்பிக்கும் அறிவிப்பு, விவரமாக நரசிங்கம் பட்டி சமஸ்தானத்தின் விசேஷ முன்னேற்றத்தையும் சீர்திருத்தங்களையும், குறிப்பிட்டுவிட்டு, அந்த சமஸ்தானத்தின் புதிய பிரசார மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பூரீ. ராஜதீம்ப்ரசாராக சாஸ்திரத்தின் வித்வந்தீரோமணி மகாபண்டித கோபிநாத சாஸ்திரியாரின் சொந்த ஹோதாவில் ஒரு அறிக்கையையும் குறிப்பிட்டிருந்தது. அது வருமாறு :

“பல காரணங்களை முன்னிட்டும் தற்சமயம் சீமையில் வசிக்கும் தமிழர்களில், இந்த சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், இதையடுத்த நாராயணகிரியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் என்னை நேர்முகமாகத் தெரிந்தவர்கள் தயவு செய்து எனக்கு ஒரு உபகாரம் செய்யவேண்டும்.

பகவத்சங்கல்பத்தால் எனக்கு ஏகபுத்திரனாகப் பிறந்தவன் (பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை) இப்போது சில வருடங்களாக சீமையில் இக்குடும்ப நினைவற்று, மோகமயக்கத்திலும் பணவெறியிலும் சிக்கிக்கூடத்தாடுகிறான். பூர்வ ஜன்மத்திலும், இஐ ஜன்மத்திலும் நான் செய்த பாபங்களின் பலனே அவனை

அப்படிச் செய்யச் சொல்கின்றதோ என்னவோ! மதம் மாறி, குல தர்மத்தையும் மீறி, குடும்பத்தையும் சிதறவடித்து, சமூகத்திற்கே பெரும் துரோகம் செய்து, சுயநல வாழ்வு வாழுகிறான். மதம் மாறும் விஷயத்தில் தராதாமநிந்து மனப்பூர்வமாக மாறியவனல்ல; அத்தகைய மன நிலையோ பரிபக்குவமோ அவனிடம் நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

கன்னியும் பொன்னும் அவனை எங்கலிடமிருந்து கொள்ளை கொண்டு விட்டதன் பலன் இரு உயிர்ப்பலியே! அவனது தாயாரும், அத்தையும் இதே ஏக்கத்தில் மாண்டனர். என் மனம் கல்லாய்ச்சமைந்து, பாசம் மறைந்துவிட்டது. இன்று ஓர் துறவிபோல் வாழும் நிலைக்கு என்னைக் கொண்டு வந்து விட்டான். இதுதான் புத்திரன் செய்த பேரூபகாரம்.

என் சகல சொத்துக்களையும் தர்மத்திற்கு எழுதிவைத்து விட்டு, இந்த சமஸ்தானத்தின் அரிய பெரிய சேவையில் நானும் கலந்துகொண்டு விட்டேன். பின்னொரு காலத்தில் அவன் இங்கு திரும்பினால்,—என் சொத்துக்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றனவே யென்ற கிணைப்பில் வந்தால்,—காலண காசு கூடக் கண்ணால் காணமுடியாது. முற்றும் என் சுயார்ஜித சொத்தாகையால் சகலமானவற்றையும் தர்மத்திற்கு எழுதிவைத்தாய் விட்டது. எனக்கு நிற்க நிழல்கூட சமஸ்தானத்து ஆதரவில்லாதான் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தயவு செய்து அவனைச் சந்திக்கும் அன்பர்கள் இவ்விஷயங்களை அவன் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிரமத்திற்கு மன்னிக்கவும். நான் ஏற்படுத்தும் தர்மசொத்துக்கள் சம்

பந்தமாக அவன் அனுவசிய வழக்குகள் தொடராதிருக்கும் பொருட்டே இவ்விஷயத்தை விளம்பரப்படுத்துகிறேன். மதம் மாறிய பிள்ளைக்கு என் சொத்தில் எவ்வித பாத்தியதையும் கிடையாது. தயவு செய்து தெரிவிக்கவும்.

ஆசை அறுபது நாள், மோகம் ழப்பது நாள் என்றொரு வசனம் உண்டு. அதேபோல் அவன் இஷ்டப்படி ஆடிவிட்டு ஒரு காலத்தில் நாடு திரும்பினால், தன் கை உழைப்பாலேயே தொழில் செய்து பிழைப்பதே அவனது தலையெழுத்து தன் கையே தனக்கு உதவி என்பதை உணரட்டும்."

* * * *

இந்த விளம்பரத்தைப் படித்த விசுவத்தின் கண்களில் நீர் முட்ட, இதயத்தில் சொல்லத்திறமற்ற வேதனை செய்ய, ஒன்றும் தோன்றாதவனாய், பிரமை பிடித்தவன்போல் உட்கார்ந்துவிட்டான். புத்திர வாத்தஸ்யம் பரிமளிக்கவேண்டிய சமயத்தில், தியாக வெள்ளமல்லவாக ரைபுரண்டோடுகிறது! இக்கிராதகனின் சுயநலக் கொடுமையால் "பெரிய பண்ணை" யென்ற குடும்பமே சிதறிவிட்டதே! என்று அங்கலாய்த்தான். இந்த விளம்பரத்தை ஐகந்நாதன் கவனித்தானே இல்லையோ வென்பதையறிய அவனைத் தேடிச் சென்றான்.

சென்றவிடத்தில் கண்ட காட்சி அவனைப் பிரமிக்கச் செய்தது. கட்டுக்கடங்காது கண்ணீர் வழிந்தோட துக்கசாகரத்திலாழ்ந்திருந்தான். விசுவத்தைப் பார்த்ததுமே ஓடிவந்து அவனைக் கட்டிக்கொண்டுகதறினான். "துக்கம் விசாரிக்க நான் வரவில்லை. என்னைப் பார்த்ததும் ஒப்பாரி வைக்கவேண்டாம், விஷயம் தெரியாதிருந்தால் சொல்ல

லாமென்று வந்தேன். இனி தாய் நாட்டைப்பற்றிய கவலை உனக்கெதற்கு?... ஆனால், இப்போதும் எதாவது அதைப்பற்றி சிந்தனை யுண்டா, என்ன!...கண்டெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரமா?...ஜான தன் பிரபுவே! போகிறேன்" என்று கூறியவாறே எழுந்து வந்த விட்டான்.

* * * *

வெளியே சென்றிருந்த ஜேன் ரீல் திரும்பியதும் ஜானதனின் கலக்கத்தைக் கண்டு, காரணத்தைப் பத்திரிகைமூலம் அறிந்து கலவரமுற்றுள். சமாளித்துக்கொண்டு, தன் ஆட்டங்களுக்கு உட்பட்ட பொம்மையான ஜானதனுக்குத் தேறுதல் கூற முன்வந்தான். இளைப்பம் தவனிக்க "இந்தக் கிழம் இப்படியா பகிரங்கமாகத் தபடையடித்து இழிவு படுத்தவேண்டும்! இதன் காசுக்கா நீங்கள் காத்திருக்கிறீர்கள்? இந்தியா போகவேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். நாமிருவரும் லக்ஷம் ரூபாயுடன் போய்வருவோம். அங்கு போய் கூலிவேலை செய்யவேண்டுமா! கிழத்தின் வஞ்சனையைப் பார்!" என்று தன் மனம்போனபடி திரும்பி 'தேறுதல்' கூறினான்.

* * * *

"ஆசை அறுபது நாள், மோகம் முப்பது நாள்" என்று குத்திக் காட்டியிருந்தது ஜகந்நாதனுக்கு உறைத்தது தன் தாயார் மரணத்திற்குத் தானே காரணம் என்பது அவனை மிகவும் வாட்டிக் கலக்கியது. அந்தமான தவறுகளைச் செய்துவிட்ட கொடுமை அவனுக்கே தெளிவாகப் புலப்பட்டது தவறுகளை உணர்ந்து வருந்தும் நிலை மனத்திற்குத் திடீரென்று ஏற்பட்டது. "இங்கிலாந்திலுள்ள ஓவ்வொரு இந்தியனும் இந்தச் சோகச் சித்திரத்

தைப் படித்துவிட்டு 'இந்தப் பித்ரு நீரோகியார்?' என்று தானே எண்ணப்பற்றி நினைப்பார்!" என்ற எண்ணமே தலைதுக்கவாரம்பித்தது. "நான்தான் என்று தெரிந்து, பிறகு பகிரங்கமாக எல்லோரும் என்னை பகிஷ்கரிக்க முன்வருவதற்குள் நான் இந்நாட்டைவிட்டுக் கிளம்பி விட்டேன். இந்தச் சிறுக்கியிடமிருந்து எப்படியாவது தப்பவேண்டும்" என்று தீர்மானிக்கான்.

* * * *

விச்வம் அவனை மறுபடி எட்டிக் கூட பார்க்கவில்லை. ஜகந்நாதனாக அவனைத் தேடிச் சென்று, "விச்வம்! முற்றிலும் மாறிவிட்ட மனிதன் என்று நம்பி, என்னை மதித்து, எனக்குப் பேருபகாரம் செய்ய வேண்டும். நீயோ பாரிஸ்டராகப் போகும் நியாயவாதி. இந்த ஜேனிடமிருந்து நான் பிரிந்து போகும் விஷயமாக உன் யோசனையைக் கேட்க வந்தேன். நான் அவளைச் சட்டபூர்வமாக மணம் செய்து கொள்ளவில்லை. அவளது சொத்துக்களைக் கவனிக்கும் ஸெக்ரட்டரி யாகத்தான் என்னை அம் மாயாவி அமர்த்தியிருந்தான். பிறர் எதிரில் "மிஸ்டர் ஸெக்ரட்டரி" என்றுதான் அழைப்பான். தன் பெயரும் மிஸ் ஜேன் ரீல் என்றுதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆகலால் சட்டபூர்வமாக நான் பிரிந்துபோவது பற்றி ஒரு தகராறு மில்லையே? தயவுசெய்து சொல்லேன்! என் மூளை குழம்பியிருக்கிறது" என்று மன்றாடினான். "புகல் வேளையில் விளக்கெதற்கு? நீதான் சகல விவரங்களையும் தெளிவாகச் சொல்கிறாயே. உன் "உத்தியோகத்தை" விட்டுவிட்டுக் கிளம்பு, இப்போதே பிரயாணப்பாஸ்போர்ட்டுக்கு எழுதி விடு" என்று யோசனை கூறினான்.

அத்துடன் நிற்காமல், “பட்டணம் சென்று சொத்துக்கள் விஷயமாகச் சண்டை தொடரப்போகிறாயோ?” என்று குத்தலாகக் கேட்டான். “அப்பா, விச்வம்! என் உள்ளத்தைத் திறந்துக் காட்டும் சக்தியில்லையே! நான்தான் பிழைகளை உணர்ந்து, தண்டனையை அனுபவிக்கத் தயாராயிருக்கிறேனே! நம் நாடு சென்று, திரும்ப நம் மதத்தில் சேர்ந்து, என் தொழிலை எங்காவது கௌரவமாகச் செய்து, இந்த பாபங்களை யெல்லாம் மறந்த பிறகுதான் என் மனம் நிம்மதியடையும். என் தந்தையின் முகத்தில் எப்படி விழிப்பேன்?” என்று கண்ணீர் விட்டான்.

* * * *

“எப்பொழுது பாஸ்போர்ட் வரும்? என்று கப்பலேறுவோம்?” என்ற ஒரே யோசனையில் நான்களைக் கடத்தலானான். இவ்வாறு ஒருநாள் சிந்தனைக் கடலுள் மூழ்கியிருந்த சமயம் நான்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் திடீர்தரவேசம் செய்ததைக்

கண்டு நடுங்கிவிட்டான். வந்தவர்கள், “இதுதானே மிஸ். ஜேன் ரீல் வசிக்கிறீர்கள்? தாங்கள்தான் அவர் ஸெக்ரிடரி மிஸ்டர் ஜான்தனோ?” என்றதும் இவன் கதிகலங்கிவிட்டது. ஜேன் வெளியே போயிருந்தாள். அவர்கள் அறையறையாகச் சோதனைபோட்டு விட்டு, சில பெட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு, ஜகந்நாதனைக் கைது செய்தார்கள். அலறியவண்ணம், “என்னை ஏன் கைது செய்கிறீர்கள்? இதென்ன விபரீதம்? விஷயமென்ன?” என்று அவன் கேட்டதற்கு, “விஷயமா! விபரீதமா? தெரியாதிருந்தாலல்லவா நாங்கள் சொல்லவேண்டும்! சாகஸத்தைப் பார்!” என்று கடுமாகப் பதிலளித்தார்கள். சுய உணர்வை யிழந்த பொம்மைபோல் ஜகந்நாதன் அவர்களுடன் போலீஸ் லாரியில் ஏறினான். எக்கதிக்கு ஆளாகவேண்டுமோ அவன் தலையெழுத்த யார்கண்டது!

நமது சமீப வெளியீடுகளைப் படித்து மகிழுங்கள்

1. அபாதி—வை. மு. கோ. 69-வது நாவல்— ரூ. 1-2-0
116 பக்கங்கள். ஒரே மூச்சில் படித்து முடித்துவிட்டுத்தான் உங்கள் கவனத்தை வேறு விஷயத்தில் செலுத்துவீர்கள்.

2. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரூப்பணம் முதலிய கதைகள்— ரூ. 1-4-0
வை. மு. பத்மினி எழுதிய 15 கதைகள், 20 அழகிய படங்களுடன், கிளேஸ் பதிப்பு. (ஸ்ரீமதி 'குமுதினி'யின் முன்னுரையுடன்)

3. பாலர்மோகினி இரண்டாவது புத்தகம்— அணு 6
பாப்பா பாட்டுகள், சங்கீத அபிபிராயசம், வேடிக்கைக் கதை, செடிதூல், ஹாஸ்ய நாடகம், பக்திக்கதை, நீதிக்கதை, ஸம்ஸ்க்ருதக்கதை, மூளைக்கு வேலை, பாலர் தபால் முதலிய அம்சங்கள், சுமார் 40 படங்களுடன், கிளேஸ் பதிப்பு. (தபால் மூலம் அணு 7.)

நந்தவனம்—9-வது மலர் — அணு 8

வழக்கம்போல் வாழ்க்கைத் தோட்டம் தொடர் நாவலின் பகுதியும், இதர சகோதரிகளின் புத்தப்புதிய எழுத்த மலர்களையும் தாங்கி, அழகிய படங்களுடன் தயாராகிறது.

வட நாட்டுப் பக்தி வெள்ளம்

வட இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத் தையும், அதனால் மக்களுக்கிடையே சகோதர தர்ம உணர்ச்சியையும் பரப்பியவர் ராமானந்தர் என்பதைப் பலரும் அறிவர். ராமானந்தர் ஸ்ரீராமானுஜ பரம்பரையைச் சார்ந்தவர் என்பதையும் இந்நாளில் பலரும் அறிந்தவருகிறார்கள். கி. பி. 14-ம் நூற்றாண்டில் தென்னாற்காண்டிலே பிள்ளையார் பெற்றிருந்த மணவாள மாமுனிகள் என்ற ஆசாரியரின் பிரதான சிஷ்யரொருவருக்கு ராமானந்தர் சிஷ்யராயிருந்ததாகவும், அறகு வட இந்தியாவுக்குப் போய் அங்கே கிராம வாசிகள் பேசும் ஹிந்தி பாஷையைக் கற்றுக்கொண்டு, அதிலேயே பக்திப்பிரசாரம் செய்து பல ஜாதியினரையும் வேற்றுமை இல்லாமல் பாகவத குலமாக்கிக்கொண்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஒரு காலத்தில் வட இந்தியாவிலிருந்து ஞானப்பிரவாகம் தெற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தது. அந்த வெள்ளத்தைத் தவிர்த்தல், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், சுத்தாத்வைதம் என்ற சித்தாந்தக் கிளையாறுகளாகியவர்கள் மதவர். சங்கரர், ராமானுஜர் ஆகியோர். இந்த ஆசாரியர்களுக்கும் முன்பே, ஆழ்வார்—நாயன்மார்கள் இந்துமதத்திற்குப் புத்துயிரளித்துவிட்டார்கள். இத்தகைய இந்துமதத்தைத்தான் வட நாட்டுப் பக்தமணிகளும் ராமானந்தர் வாயிலாக அறிந்து அனுபவித்துப் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

* * * * *

ஆழ்வார்களில் திருமங்கையாழ்வார் வட இந்தியாவிலும் யாத்திரை செய்தார் என்பது திண்ணம். இவர்

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில், ஞானியாகவும் பக்தராகவும் திகழ்ந்த சங்கரர் தமது அத்வைத வேதாந்தத்தை வட இந்தியாவிலும் ஸ்தாபித்தார். கி. பி. 11-ம் நூற்றாண்டிலே, தமிழ்நாட்டின் பக்திக்கொள்கைகள் ராமானுஜர் மூலமாக வட நாட்டுப் பண்டிதர்களுக்காவது தெரிந்திருக்கவேண்டும். கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும், 14-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்த வேதாந்த தேசிகரால், திருவாய் மொழியின் ஞானமும் தாத்தரியமும் வடமொழியில் ஆக்கப்பட்டன. எனினும், ராமானந்தர் மூலமாகத்தான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் என்ற பக்திவெள்ளம் வட இந்தியாவிலுள்ள பல வேறு வகுப்பினருக்கிடையே பொங்கிப் பரவியது.

* * * *

ராமானந்தருடைய சிஷ்யர்களில் தாழ்ந்த வகுப்பினர் என்று கருதப்பட்டவர்களும் உண்டு; மகம்மதியர்களும் உண்டு. இவர் கடவுளுடைய கிருபையை விசேஷமாக வற்புறுத்தியதால் இந்த அருள் நெறியிலே ஜாதிய சமரசத்திற்கும் ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்கும் கூட வழியிருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்தார்.

ராமானந்தரின் ஞான பரம்பரையில் வந்த வட நாட்டுப் பெரியோர்களும் ஆழ்வார் பாசுரங்களைப் போல், பாமரஜனங்களும் உணர்ந்து உருக்கக்கூடிய சலபமான நடையிலே அமைந்த பக்திமயமான இசைப் பாடல்களைப் பாடினார்கள். இந்த ஆத்ம கீதங்களில் பக்தியே முக்கியமென்றாலும், ஆழ்வார்களின் இயக்

கம் தென்னாட்டுக் கலைச் செல்வத்
கையும் பேணி வளர்த்ததுபோல்,
இந்த வடநாட்டுப் பக்தி இயக்கமும்,
வடநாட்டுக் கலை வளத்தையும் அபி
விருத்தி செய்தது.

ராமானந்தருடைய இயக்கத்தி
லிருந்து தோன்றியவர்கள்தான்
கபீர்தாஸர், துருநானக், கிருஷ்ண
சைதன்யர், மீராபாய், துளஸிதாஸர்
முதலானவர்கள் எல்லாம். ராமா
னந்தரின் முக்ய சிஷ்யர் கபீர்தாஸர்
என்று சொல்வதுண்டு.

‘அல்லாவுக்கும் ராமனுக் கும் குழந்தை’

கபீர்தாஸர் தம்மை அல்லாவுக்கும்
ராமனுக்கும் குழந்தை யென்று
சொல்லிக்கொண்டார். ராமானந்த
ரின் அருள் நெறியிலே சென்று
இந்து முஸ்லீம்களை ஒன்று சேர்க்க
முயன்றார். இவர் பாடல்களில்
பல, வட இந்தியாவில் பிரபலமா
யிருக்கின்றன. இவற்றில் தூறு
கவி ரவீந்திரநாத தாகூரால் ஆங்
கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,
உலகப் பிரசித்தமாகிவிட்டன.

கபீர்தாஸரின் சிஷ்யர்களில் ஒரு
வர் சீக்கியமத ஸ்தாபகரான குரு
நானக், ராமானந்த சிஷ்யர்களில்
சாது ரவிதாஸர் என்பவரும் ஒருவர்.
தோல் பதனிடும் தீண்டாத வகுப்
பைச் சேர்ந்தவர்.

வடநாட்டின் ஆண்டாள்.

ரவிதாஸரின் சிஷ்யைதான் பிர
சித்தி பெற்ற சித்தார் ராணியான
மீராபாய் இவளை வடஇந்தியாவின்
ஆண்டாள் எனலாம். ‘கலுக்கண்
டேன் தோழி நான்’ என்று ஆண்
டாள் பாடியிருப்பதுபோல் மீராவும்
பாடியிருக்கிறார். ஆண்டாளைப்
போல் மீராவும் கண்ணனைக் காத
லித்தாள்.

மீராபாய்க்கு ஒரு தூற்றண்டு

பிந்தியவர் துளஸிதாஸர் என்கிறார்
கள். இவரது ராமாயணம் ஹிந்தி
பாஷைக்கே அழியாத ஜீவனை
அளித்துவிட்டது. இவர் காலத்திலே
தான் துமாதுருபார் என்ற தமிழ்
நாட்டுச் சிவநேசர் ஹிந்துஸ்தானியை
நன்றாகக் கற்றுக்கொண்டு, வட
இந்தியாவிலும் சைவப்பிரசாரம்
செய்து வந்தார். இவர் தமது காசி
மடத்தில், ஹிந்தி பாஷையிலே
கம்பராமாயணப் பிரசங்கமும் செய்
வதுண்டென்றும் அக்காலத்தில்
துளஸிதாஸரும் அந்தப் பிரசங்கக்
களை வந்து கேட்பதுண்டென்றும்
சொல்லுகிறார்கள்.

வங்கநாட்டுப் பக்தமணி

ராமானந்தரின் ஞான பரம்பரை
யிலே வந்தவர்களில் வங்கநாட்டுப்
பக்தமணியாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண
சைதன்ய சுவாமிகளுக்கு ஒரு முக்
கிய ஸ்தானம் உண்டு. இவர்
காலம் கி. பி. 1485—1533. மகா
பண்டிதராக இருந்து பரமபக்தரா
னவர் இவர். இவருடைய வைஷ்ண
வத்தை ஸ்ரீ சைதன்ய சம்பிரதாயம்
என்று சொல்லலாம். தாழ்ந்த
வர்கள், பாமரர்கள் என்ற வித்தி
யநசம் இல்லாமல், அரசர்கள்
ஆண்டுகள் என்ற வேற்றுமையும்
பாராமல் இவர் தமது அன்பு நெறி
யைப் பிரசாரம் செய்துவந்தார்.

* * * *

தமிழ் நாட்டிலே மறுமலர்ச்சி
பெற்ற ஞானமும் பக்தியும் வடஇந்
தியாவிலும் விநியோகிக்கப்பட்டுச்
சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் பரவி
யிருக்கின்றன என்பதைத் தமிழ்
புலர்கள் அனைவரும் அறிந்து
கொண்டு உண்மையாகவே
பெருமை கொள்ளலாம். இத்தகைய
ஞானபக்தியின் சிலை போல் தோன்
றியவர் விவேகானந்தரின் குருபூர்த்தி
யாகிய ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்.

இரணியன் வதைக் கதை

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

அங்ஙனமாக அசுரர்கள் இரணியனிடம் சென்று 'ப்ரஹ்மலாதனுடம் பைச் சூழ்ந்துகொண்ட நாகங்கள் அவனுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யமாட்டிற்றில்' என்று புகலவே 'திக் கஜங்களிற்சிறந்த ஐராவதயானைக்கு இவனை இரையாக இடுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டானிரணியன். உடனே தேவேந்திரன் தனது யானையை விரைவிற் கொணர்ந்தனன். அசுரர்கள் பிரகலாதனைக் கைகளிலும் கால்களிலும் மார்பிலும் கழுத்திலும் மந்திரப் பாசங்களால் இறுகக் கட்டி அந்த யானையின் எதிரிலே போகட்டார்கள்.

அப்பொழுது ப்ரஹ்மலாதன் அந்த யானையை நோக்கி 'முற்காலத்தில் உன் இனத்தவனை கஜேந்திராழ்வான் முதலையினவிடர்ப்பட்டபோது முழுமுதற் கடவுளைக் கூவியழைக்க அப் பெருமான் வந்து இடர் தீர்த்த செய்தி உனக்குத் தெரிந்திருக்கலாமே; அப்பெருமான் காண் எனதுள்ளத்தள்ளே உறைகின்றனன்' என்று கூற, உடனே அந்த மத யானை அவனை தலைவணங்கி நமஸ்கரித்து அஞ்சி விலகிச் சென்றது.

இச் செய்தியை அசுரர்கள் வந்து சொல்லக்கேட்ட இரணியன் மனங்கொதித்து அவ்வசுரர்களை நோக்கி 'வீரர்காள்! திருமலை மதித்து எனது கட்டளையை அவமதித்த அந்த யானையை நீங்கள் சென்று கொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட அவர்களும் அப்படியே அக் களிற்றைக் கொல்வதாக நெருங்கியவளவிலே அது அஞ்சித் தனது தந்தத் தால் ப்ரஹ்மலாதனைக் கொல்ல வந்

தது. அப்போது அவனது மார்பிலே அழுத்தின தந்தங்கள் நான்கும் வாழைத்தண்டுபோல் எளிதில் ஒடிந்தன. இச்செய்தியையும் அசுரர்கள் இரணியனிடம் சென்று அறிவித்து 'உன் மகனது உயிர் கவர்தற்கு அரிதே' என்று கூற, அது கேட்ட இரணியன் கோடைகாலத்துச் சூரியனிலும் உக்கிரமான கண்களையுடையவனாய் 'அப்படியாயின் ஒருவராலும் அசைக்கமுடியாத பெரிய மலையுடனே அவ் வஞ்ச மகனை இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டுபோய்க் கரை காணவொண்ணாத கடல் வெள்ளத்திலே தள்ளிவிடுங்கள்' என்று ஏவினான். இவர்களும் விரைந்து சென்று இங்ஙனமே செய்ய, அக் கடல் தானும் பிரகலாதனது பக்திப்ரபாவத்தினால் சிறிய மடுப்போன்றதாய், அவனைச் சார்த்திக் கட்டிய மலையும் சுரைக்குடுவைபோன்றதாயிற்று. ஆகவே அச்சிறுவன், கடலிலே அமிழாமல் மிதந்து மேலே பொருந்தியுள்ள மலையின்மீது படுத்தபடியிருந்தவனாய் விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில் ஊன்றிவிட்டான். பிரளயவெள்ளத்திலே ஆலிலையின்மீது சிறு குழவியாய்ச் சயனித்த திருமால்போலக் கடல் வெள்ளத்திலே மலையின்மீது பள்ளிகொண்டு அபாயலேசமுமின்றிப் பொலிகின்ற பிரகலாதன் தலைமேல் கூப்பிய கையனாய் உறுதிநிலை தவறாத மனத்தையத் திருமலைத் துதி செய்ய ஆற்றான்.

மலையோடு கட்டிக் கடலிற் போகட்டும் பிரகலாதன் இறவாதி

ருத்தலையும் அவன் திருமலைப் பல வாறு துதி செய்துகொண்டிருத்தலையும் அசுரர்கள் வந்து சொல்ல அறிந்த இரணியன் 'அவனைக் கொணர்ந்து என் முன்னே விடுங்கள்' என்று சொல்ல அங்ஙனமே அவனைக் கொண்டுவந்து அவனெதிரில் விட்டார்கள். உடனே இரணியன் 'இவன் கொண்ட பைத்தியம் நீங்கும்படியான உபாயத்தைச் செய்வோம்; அதாவது கொடிய விஷத்தினால் கொல்வோம்' என்று கொதித்துக் கூறினான்.

உடனே அசுரர்கள் ப்ரஹ்மாதனுக்கு மிகக் கொடிய விஷத்தை ஊட்டினார்கள்; அதனால் அவன் சிறிது மயக்கமூயில்லாதிருந்தான். பிறகு இரணியன் கொடிய குதிரைச் சம்மட்டிகளால் அடித்துக் கொல்லும்படி ஏவினான்; அதையும் செய்து பார்த்தார்கள். எண்ணிறந்த பல்லாயிர வசுரர்கள் சம்மட்டிகளால் வீசியடித்தபோது, காண்பவரனைவரும் இனி யிவன் பிழையான் என்னும்படியாகவே யிருந்தது; ஆயினும் பிரகலாதன் 'தோள்களாயிரத்தான் முடிகளாயிரத்தானான எம்பெருமான் என்னுள்ளத்தன் உறையும்போது எனக்கென்ன குறை' என்றே சிரித்துக்கொண்டு சொல்லிக்கொண்டிருந்ததனால் ஒரு வகையான அபாயமும் பெற்றிலன்.

என்ன செய்தும் பிரகலாதன் இறவாததைக் கண்டு இரணியன் 'இந்தப் பையல் அசுரர்க்கு உரிய தொரு மாயையினால் இறவாதிருக்கைக்கு உரிய உபாயத்தை இயல்விலே உடையான் போலும்; இருக்கட்டும்; இனி இவனுயிரை யானே கவர்வேன்' என்று சொல்லிச் சீறிச் சிவந்து உறுமிக்கொண்டு சிறுவனருகில் வந்தான். வந்த தந்தையை

மைந்தன் வணங்கி 'எந்தாய்! எனது நிலைபெற்ற வுயிரை நீ கவர்ந்துகொள்ள நினைத்தாயெனினும் இவ்வுயிர் உன் வசத்திலுள்ளதன்றே; சகல லோகங்களையும் ஒருங்கு படைத்தருளியவரான பூமீம் நாராயணமூர்த்தியே கொள்ளும்படியானதன்றே இவ்வுயிர்; எதக்கு வீண் பிரயாசம்?' என்றான்.

இரணியன்:—பயலே! நீ சொல்லுகிறபடி உலகங்களைப் படைத்தவர் எவர்? என் பெயரைத் துதித்துக் கொண்டு வாழ்கிற திரிமூர்த்திகளா? அல்லது என்னையே ஏத்தி யிறைஞ்சுகின்ற முனிவர்களா? அல்லது தங்களுடைமைகளை யெல்லாம் எனக்குத் தோற்று இழந்த தேவர்களா? அல்லது மற்றும் யாரேனுமா? விளங்கச் சொல்லடா. அவனை நான் காணமுடியுமாகில் காட்டுதலும் செய், பார்ப்போம்.

பிரகலாதன்:—தந்தை! உலகங்களைப் படைத்தவனும் அவ்வுலகங்களிலுள்ள பலபிரானிகளைப் படைத்தவனும் அவற்றுள் அந்தர்யாமியாய் உறைபவனும் யாவனென்றில், மலரில் மணமும் எள்ளில் எண்ணெயும்போல எங்கும் கலந்து நிறைந்திருக்கின்ற திருமாலே காண். அப்பெருமான் என் கண்களாற் காணுமாறு எங்குமிருக்கிறான்; இவ்வுண்மையை உனக்கு நான் உள்ளபடியுரைத்தால் இது நிச்சயமானதென்று நீ ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றிலை; இங்ஙனம் நீ நம்பிக்கை கொள்ளாததனால், உனது ஸஹோதரனான ஹிரண்யாக்ஷனது உயிரைக் கவர்ந்த அத்திருமால் உனது கண்களாற் காண எளியவனன்றே?

(தொடரும்)

ஓடும் ஆற்று நீர் அசுத்தமாகுமா?

ஆற்று நீர் ஓடுகிறது. அப்படி அரித்த ஓடும் நீரில் அசுத்தம் சேர முடியாது, என்று நமது நாட்டில் அநேகர் நம்புகிறார்கள். இது உண்மையா என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பது அவசியம்.

ஆறுகளின் உற்பத்தியைக் கவனிப்போம். மலைகளிதழ் பிடபூமி யிலும் விழும் மழை அங்கும் இங்கும் தங்கித் தடுமாறிக் குதித்த சிற்றறுகளாகச் சேருகின்றன. இந்த நீர் தெளிவாகவும், குளிர்ச்சியாகவும் இருக்கும். வேகமாயும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். சுற்று பூமியிலிருந்து அழுக்கைச் சேர்த்துக் கொள்ளாது. மலையின் அடிவாரத்தை நோக்கி வரும்போது, நதியின் வேகம் குறைகிறது. பூமியிலிருந்து லோக சாதனங்களையும், தாவர ஜங்கம இனங்களுடைய கழிவு சாதனங்களையும் நீரில்கலந்து கொள்ளுகிறது. தாவர ஜங்கம சாதனங்கள் நீரில் கலக்கும்போது, அணுஜீவனங்களுக்கும் வளர்ந்து பெருக வசதிகள் உண்டாகும். இவ்வித அணுஜீவன்கள் அனேகமாய் தோஷ குணமில்லாதவை.

மலையின்மீதும், சிறு பிடபூமிகளின்மீதும், மனுஷிய சஞ்சாரம் மிகக் குறைவாயிருந்தால், இங்கு பெருகிவரும் ஆற்று நீரில் நமக்குக் கேடு செய்யும் அணுஜீவன்கள் உண்டாக சந்தர்ப்பம் அதிகமாய் வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால், மலை அடிவாரங்களிலும், சமதள பூமியிலும் ஆறு வந்து சேரும்போது, அதன் கரையில் ஜனகாரம் ஜாஸ்தியாகும். ஜனங்கள் ஆற்று நீரை உபயோகம் செய்யத் தொடங்குவார்கள். குளிக்க, குடிக்க, செளசம் பண்ண

பயிரிட இவ்வித விஷயங்களுக்குப் பயன்படுத்தவார்கள். ஆதி நாட்களிலிருந்து நகரங்களும், நாகரிகமும் ஆற்றின் கரையிலேயே விளங்கிவந்தன. நீரில்லாஜீவனில்லை என்பதனால், நீர் தங்கும் இடங்களில் தான் ஜீவராசிகளும் அதிகமாயிருக்கும். தாவர விளைச்சலும் இங்கு தான் அதிகமாயிருக்கும். தாவர விளைச்சல் மனிதனோடு மற்றப் பிராணிகளுக்கும் ஆதார உணவாகிறது. ஆகையால்தான் ஆற்றின் கரைகளில் நகரங்கள் ஏற்பட்டு வந்தன.

ஜனகாரம், நகரம் என்றால் சாக்கடைகள் சிறைய வீட்டுக் கழிவு நீர், தொழிற்சாலைக் கழிவு நீர் என்றெல்லாம் உண்டாகும். இவற்றை எங்கே தள்ளுவது! நகரத்தின் அருகில் போகும் நதிதான் பள்ளத்தில் இருக்கிறது. எல்லா நீரும் பள்ளத்தைத் தேடும் குணமுடையதுதான். சாக்கடைக் கழிவு நீரும் பள்ளத்தைத் தேடி ஆற்றில் போய் விழும். நகர வாசிகளுக்கு ஆற்றில் கழிநீரை இறக்க முடியாவிட்டால், வயல்களில் இறக்கிவிடுவார்கள். அங்கிருந்து கழிநீர் அழுக்கிற் சிறிது ஆற்றிலும் போய்ச் சேரும். இப்படி எல்லாம் ஒருக்காக ஆற்று நீரை அசுத்தம் செய்வார் நகரவாசிகள்.

ஓடுநீர், அழுக்கை அதிகமாய்த் தாங்கிக் கொள்ளாமல் சுத்தம் செய்துவிடும். இப்படி ஓடும் ஆற்று நீர் சுத்தமாகவதை ஆராய்ச்சி தெளிவாக்கியிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு ஆற்று நீர் ஓடவேண்டும். ஆழமாக இருக்கவும் கூடாது. ஆற்றுநீர், ஆழமாகவும் ஓட்டம் குறைவாகவும் இருந்தால் சுத்தப்ப

டாது. எப்படி சுத்தமாகிறதென்று அறிவது எளிதன்று. மளமள வென்று ஆற்றுநீர் ஒட்டிப்போது, நீரில் பிராணவாயு நன்றாய்க்கலந்து கொள்ளும், அப்படிக்க கலந்து கொண்டு அசுத்தங்களைச் சின்னம் செய்துவிடும். அப்போது அந் நீரிலிருக்கும் பாக்கிரியாக்களும் உணவில்லாமல் இறந்துவிடும். இவ்வித சுத்தம் வெகு நாமதமாக நடைபெறும். ஆறுகளில் நீர் குறைந்த ஓடுகையில் எப்போதும் சிற்றறுகளில் பாசி யிருப்பதைக் காணலாம். பாசி நீரின் அடியில் தங்கியிருக்கும். கரையோரத்திலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும். இந்தப் பாசியை உண்டு ஜீவனம் செய்யும் புரோட்டா சோவாக்கள் எண்ணற்றவை. இவை பாசியின் இடையிலேயே வாசம் செய்யும். பாசியில் அகப்படும் பாக்கிரியாக்களையும், அழுகிற சாதனங்களையும் உணவுக்காக பயன்படுத்திக்கொள்ளும். ஆகவே பாசியிருக்கும் நீரில் பாக்கிரியாக்கள் சீக்கிரமாகக் குறைந்து விடும்.

பாக்கிரியாக்களுக்கு சத்தருக்கள் புரோட்டொசோவா மட்டுமன்று. பாக்கிரியாக்களுடைய உடல் துண்ணிய அளவாயிருந்த போதிலும், அதனுள்ளத்தில் புகுந்து தீங்கு செய்யும் பரமானுக்கள் போன்ற ஜீவராசிகள் உண்டு. இவைகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் பாக்கிரிய ஃபாஜ் (Bacteriophage) என்று பெயர். இவை பாக்கிரியாக்களை வளரும் பருவத்தில் வெகு சீக்கிரமாகவே நாசம் செய்யும்.

சூரியவெளிச்சம் ஆற்று நீரை சுத்தம் செய்கிறதா? எம்மட்டும் சுத்தம் செய்யக்கூடும்? என்ற பிரச்சனைகளைக் கவனிப்போம்.

சூரியவெளிச்சத்தில் அணுஜீவ

னைக்கொல்லும் அல்ட்ரா வயலெட் (Ultraviolet) என்ற பெயருடைய கிரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கிரணங்கள் எங்கும் பிரவேசிக்க முடியாது. நீரில் இவை கொஞ்சதூர மட்டுந்தான் பிரவேசிக்கமுடியும். ஆதலால், நீரில் வசித்துவரும் பாக்கிரியாக்களையும் மற்றும் அணுஜீவனங்களையும் சூரிய வெளிச்சத்தால் கொல்ல முடியவில்லை.

ஆற்றின் கரை ஓரத்தில் கிராமங்களும் நகரங்களும் ஸ்தாதேதமாவது இயற்கையான சம்பவம். ஜனகாரம் குறைந்த நிலையிலிருக்கும் போது, நகிக்கரைகளில் சிறு கிராமங்களே இருந்திருக்கலாம். கிராம வாசிகளுடைய பழக்க வழக்கங்களைக் கட்டுப்பாடு செய்வது எளிதாயிருக்கலாம். அவர்கள் கழிக்கும் மல ஜலமும், வீடுகளிலிருந்து, கழிவு நீர்களும் ஆற்றில் சேராமல் வீடுகளைச் சுற்றிய பூமியில் ஊறிப்போகலாம், கிராமக்கட்டுப்பாடுகளால் ஆற்று நீரை அதிகமாய் அசுத்தப்படுத்தாதபடி தடுக்க முடியும். கொஞ்சம் அசுத்தம் சேர்ந்த போதிலும் அதுவும் ஆற்று நீரின் வேகத்தினால் சுத்தமாகலாம். சில காலங்களில் அசுத்தத்தை முற்றிலும் நீக்க முடியாமல் போகலாம். அப்போது நீர் தோஷத்தினால் தொத்து நோய்கள் கிராம மக்களுக்கு கிடையில் பரவக்கூடும். டைஃபாயிட் ஜூரம், காலரா, சித்பேதி கிராமங்களில் காணவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? ஆதிநாட்களில் இவ்வித நோய்கள் கிராமங்களில் பரவவில்லை என்று சிலர் கூறலாம். கூறக்கூடாதென்று சொல்ல முடியுமா? முடியாது. அவர் சொல்வது உண்மை என்று நிரூபிக்க அவர்களாலும் முடியாது; நம்மைப் போன்றவர்களாலும் முடியாது.

ஒரு விஷயம் மட்டும் தெளிவாகிறது. அதாவது, தற்போது சிறுகிராமங்களிலும், பெரிய பட்டணங்களிலும் வசிக்கும் மக்களுக்கு இவ்வித தொத்து நோய்கள் அதிகமாகவே பரவிக்கொண்டுதானிருக்கின்றன. மேலும், ஆற்று நீரை செளசம் செய்தும், வாய்கழுவித் துப்பீயும், நோயாளிகளுடைய துணிகளைத் துவைத்தும், அசுத்தம் செய்யக்கூடா தென்று ஆதிநாட்டளில் இயற்றிய நீதி நூல்களில் எச்சரிக்கை இட்டிருக்கிறது. ஆதி நாட்களில் நீர்

அசுத்தத்தினால் உண்டாகும் தொத்து நோய்கள் பரவியிராது போனால் இப்படி நமது நீதி நூல்கள் எச்சரிக்கை செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இது நிற்க.

நமது கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் இவ்வித நோய்களை எவ்விதமாக ஒழிக்கலாம் என்று யோசனை செய்து, சர்க்கார் சுகாதார நியுணர்ர்கள் மட்டுமல்ல, பொது மக்கள் யாவருமே ஊக்கத்துடன் அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைத் தேடிக்கையாடவேண்டும்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

தேனுகனவிசெகுத்துப் பனங்களி ★
நாளெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளினால் ★
வானமர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்து ★
ஆனிரைகாத்தானுவின்றுமுற்றும்
அவையுய்யக்கொண்டானுவின்றுமுற்றும்.

ஸ்ரீ தியாகராஜ கீர்த்தனை

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ஏதா வுனரா நிலகட நீகு
என்சி ஜூட ரகு படவு—

அநுபல்லவி

லீதா கௌரீ வாசிவரீயனு
ஸ்ரீரூபமுலந்தா கோவிந்தா—

சரணம்

பூகமலார்க்க நில நப மந்தா
பூதகோடுலந்தா
ஸ்ரீகருடகு த்யாகராஜகார்சித
சிவ மாதவ ப்ரும்மாதல யந்தா—

(ஏ)

இவை சம்பந்தமான படங்களை 10-11 வது பக்கத்தில் காணவும்

சிங்கப்பெருமாள் கோவிலில் காந்தி ஜயந்தி விழா.

1

77-வது
பிறந்த
நாள்
1945

3

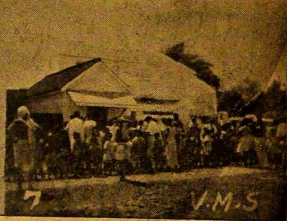
4

5

6

7

V.M.S

1. இரண்டு ஸைசின்களையிணைத்துத் தயாரித்த வாகனத்தில் மகாத்மாஜி சினம்பியூர்! 2. இருபக்கத்திலும் 77 பழங்கள் கொண்ட வாழைக் குலையும், நடுவே 77 வெத்திலைப்பட்டியும் வைத்தார்கள் 3. கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் பண்டித தேருவும் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டார்! 4. வாத்திய கோஷம். 5 பஜனை காளம். 6. ஏழைகளுக்கு அள்ளதானம் 7. சிறுவர்களுக்கு விநியோகம்.

ஆசைப்ரவாகம்

வை.மு.கோ
67வது நவீனம்...

41

சண்டை மும்முரமாக நடக்கும் போதுகூட அனேக வீரர்கள் தம் தம் மக்கள் மனிதர்களுக்குக் கடிதம் எழுதித் தகவல் தெரிவிப்பதும் ஒரு சிலர் தேக அசுகத்தினால் திரும்பியே வந்தவிட்டதும், சிலர் சில தினங்கள் லீவில் திரும்பிவந்து மறுபடியும் சென்றதும், சிலர் குண்டுக்கும் துப்பாக்கிக்கும் இறைபாகி விட்ட பயங்கரமும் சிலர் காலோகையோ கண்ணோ இழந்த ஊன மடைந்தவிட்டதுமான பரிதாபமான விஷயங்களைக் கேள்விப்பட்ட கிழவர்களின் வயிற்றில் கூறத்திறமற்ற சங்கடம் உண்டாகி வதைக்கிறது.

ஆறுமாத காலமாய் ரகுவிடமிருந்து எத்தகைய தகவலுமே தெரியாததால் அவர்களுக்கு மனது பொறுக்கவே இல்லை. இராணுவ ரகசியங்கள் இந்த காலமவாஸ்துக்குக் கிழவர்களுக்கு என்னதோர்ப்பும் பாவம்! ரகுவுக்கு எதோ விபத்து வந்துவிட்டதாகவே எண்ணித் துடித்தவாறு தினம் கடிதத்தை எதிர்பார்த்தார்கள்.

ரகுவோ சண்டை மும்முரமாக நடக்கும் இடத்திற்கே போயிருப்பதால் அவனுக்கு இரவு பகல் ஒன்று என்பதே இல்லை. அதனால் கடிதமே எழுதாத தன்னுடைய ஒவ்வொரு இமைப் பொழுதையும் சேசவை செய்து இன்புறவே செலவிட்டு வந்தான். அதவே அவனுக்குப் பேராநந்தமாகத் தோன்றியது.

ஒரு தினம் ஒரு ராணுவ வீரன் அந்த ரெஜிமெண்டிலுள்ள எல்லோ

ருக்கும் மிட்டாய்கள் வழங்கித் தனக்குப் பின்னை பிறந்த சந்தோஷத்தைக் கூறிக்கூதுகலித்தான். அப்போது அங்கிருந்த வீரர்களில் பின்னும் சிலர் வெகு சந்தோஷத்துடன் "சார்! இன்னும் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதங்கள் சென்றால் நானும் இப்படியே மிட்டாயி வழங்குவேன் என்று சொல்வதைக் கேட்ட ரகுவின் மனது உருகித் துடித்தது.

தனக்கும் முன்பு கிட்டவிருந்த பாக்யம் கைகூடி இருந்தால் இப்போது மூன்று வயது குழந்தை இருக்கலாமே! எல்லாம் பகல் கனவாய், ஊமைமன்கண்ட கனவாய்ப் போய்விட்டதே! என்று எண்ணிக்கண்ணீர்விட்டான். அபரிமிதமான தியாகத்தில் இதயத்தைத் தோய்த்திருந்தபோதிலும் அஞ்ஞானமாகிய பாசி மூடாமலில்லை. பழய நினைவுகளால் சற்றுக் கலங்கியிருந்த சமயம் கிழவர் மனம் உருகி எழுதிய கடிதம் கிடைத்தது.

சண்டையில் இவன் வந்து சென்ற மூன்று வருஷங்களுக்கு நிழலாதிவிட்டதால் ஒரு மாத லீவு வேண்டாமெனினும் சுலபமாய் கிடைக்கும். வாங்கிக்கொண்டு போகலாமா! என்று ஒரு நிமிஷம் தோன்றியது. நன்றாகப் பதப்பட்டு வைராகப்பத்தில் ஊறிப்போயிருக்கிற மனத்திற்கு தளர்ச்சி ஏற்படும்படி விடவேண்டாது. அவரவர் விதியை அவரவர் அனுபவிக்கட்டும். அங்கு செல்லாத வரையில் அந்த காதகியின் விஷயம் தெரியாதிருக்கிறது. சென்றபிறகு ஏதாவது தெரியும்படி நேரும். வீண் சங்கடத்தை வில் கொடுத்து வாங்குவானேன். ஒன்று வெற்றிமலை அல்லது வீர சொர்க்கம். இவ்விரண்டைத் தவிர வேறு மார்க்கமில்லை என்று அடுத்த

வினாடியே தனக்குள் உறுதி கூறிக்கொண்டான்.

ரகு தான் சவுக்யம், கவலை வேண்டாம். ஆனால் லீவு கிடைக்காது என்று எழுதிவிட்டான். பர்மா முதலிய இடங்களில் மிகவும் தைரியத்துடன் சளைக்காமலும் எதிரிகளின் கையில் அகப்படாமலும் தீரமாய் போர்புரிந்த வகுப்புப் படைமீல் ரகுவும் ஒருவகையால் பர்மா முதலியன விழுந்துவிட்டவுடனே இந்த வகுப்புப் படைகளை அப்படியே மற்றொரு போர் முனைக்கு சர்க்கார் மாற்றிவிட்டதோடு பலபேருக்குப் பட்டங்களை வழங்கி கவுரவித்தார்கள்.

அதில் ரகுவுக்கு முறையே லெப்டினன்ட் கர்னல் என்கிற உயர்ந்த பட்டமும் கவுரவ மரியாதையும் சம்பள உயர்வும் கிடைத்தன. உள்ளத்தில் சந்தோஷமும் ஆனந்தமும் இல்லாது வரண்ட பாலிவனம்போலிருக்கையில் அவனுக்கு எந்த பட்டத்தினாலும், பதவியினாலும் சந்தோஷமோ பெருமையோ உண்டாகவே இல்லை. தான் பிறந்ததன்பயன் பணிசெய்து கிடப்பதேயாகும் என்கிற ஒரே தத்துவத்தை மனத்தில் எண்ணிக் காலம் கடத்திவந்தான்.

ஆனால் அத்தனை வீரத்திக் கனலின் மத்தியிலும் சுலோசனுவின் எண்ணமாகிய ஒரு பின்னல் தாக்குதல்மட்டும் அவ்வப்போது உண்டாகிவதைத்து வந்தது. அவனைப்பற்றி எவ்விதமான விஷயமும் பத்திரிகைகளில் வருவதையே காணாததால் இன்னதென்று அறிந்துகொள்ளக்கூடாத விதம் பூடகமாகவே தோன்றியது.

இத்தகைய நிலைமையில் அவனுடைய மாமிக்கு உடம்பு நிரம்பவும் அதிகம் என்றும் ரகுவைப் பார்க்க

மிகவும் ஆசைப்படுவதாயும் உடனே லீவுகொடுத்து தயவுசெய்து அனுப்பவேண்டுமென்றும் ரகுவின் மேலதிகாரிக்கே கிழவர் வெகு உருக்கமாக எழுதியிருந்தார். அதைப் பார்த்த அதிகாரி மனம் இளகி ரகுவின்மீடம் கடிதத்தைக் காட்டி, 'ஐயோ பாவம்! கிழ்ப்பாணன், போகும்போதாவது நிம்மதியாகப்போகட்டும். நீ வந்து இத்தனை வருஷமாகியும் ஒருநாள்கூட லீவே வாங்கியதில்லை. ஆகையால் உனக்கு நான் ஒருமாதம் லீவு கொடுக்கிறேன். உன் பெற்றோருக்குச் சமமானவர்களை நீ பார்த்து விட்டு வா!' என்று தானே மனமுருகிக் கூறினார்.

எத்தனையோ வீரர்களுக்கு லீவு கொடுக்கேட்டும் கிடைக்காமல் அவர்கள் அழுது துடிக்கும்போது தனக்கு வலுவில் லீவு கொடுப்பதாகக்கூறி அனுப்பச் செய்வதை ரகு வெறுத்து விசனித்தானேயன்றி அவன் மனது சமாதானமடைய வில்லை. அங்கு போனால் வீணான குழப்பங்கள், கவலைகள் உண்டாகி யின்னும் வதைக்குமேயன்றி சுகமென்பது கடுகளவும் இல்லை. அவரவர்களின் விதிப்படியே யாவும் நடக்கின்றன. நான் போனாலுமட்டும் என்ன வந்துவிடப்போகிறது. எனக்கு அந்த உத்தமியின் தரிசனம் கிடைக்கும்படியான பாத்யமிருந்தால் அவர்களுக்கு வந்துள்ள ஆபத்து நீங்கிப்பேழக்கட்டும். இல்லையேல் தலைவிதி விட்ட வழி நடக்கட்டும் என்று ஒரே முடிவான தீர்மானம் செய்துகொண்டதால், 'சார்! இது என்னை வரவழைக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையால் இப்படி எழுதியிருக்கிறார். நான் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் போக விரும்பவில்லை. இதற்கு

ரீங்கள் தயவு செய்யவேண்டும்.'"

என்று கூறித் தானே மறுத்து விட்டான். மற்ற வீரர்களுக்கும் இவனுக்குமுள்ள மனோபாவத்தைகண்டு அதிகாரியே வியந்தார். இவனே உண்மையான கர்மயோகி, வாழ்க்கையில் எத்தகைய கசப்பும் வெறுப்பு மிருந்தால் இப்படிப்பட்ட த்யாகமே உருவான பரிபக்குவம் உண்டாகும். 'உம்...இதற்குத்தான் விதி என்பது போலும்.' என்று தனக்குள் எண்ணிச் சென்றார்.

42

பால்கெட்டுப்போய் புளித்தபிறகு அதில் நாற்றமும் பூச்சிகளும்தான் உண்டாகுமேயன்றி அதில் இனிப்பும், மணமும் கனவிலும் எப்படி உண்டாக முடியாதோ, அதேபோல் சுலோசனுவின் வாழ்க்கையும் ஆகி விட்டது. ஆதியில் அவளிடம் சினேகமாயிருந்த சில பெண்கள் கூட அவளை வெறுத்து அவளுடன் சினேகம் செய்ய அஞ்சி விலகினார்கள். காரணம், கருவை அழித்துக்கொண்டாவது அன்னியனுடன் ஆடி அன்னியதேசம் ஓடி அபரிமிதமான பணத்தைத் தேடிக்கொள்ளும் அல்புத்தியில் அவள் அறிவு சிதறியதை உலகமே தூற்றியது.

கட்டிய கணவனை, - அதிலும் இவளிடத்தில் அளவற்ற மதிப்பும், ப்ரேமையும் கொண்டு உயிரையே வைத்திருந்த கணவனை — த்ருணமாக மதித்த மகாபாதகி என்றே இவள் காதுகேட்க ஜனங்கள் பேச வாரம்பித்தார்கள். சில வாயாடிகள் 'உம் கணவனை விட பணமும் கலைபுந்தான் பெரிதாகத் தோன்றிக் கருக்கொலைசெய்த மகா உத்தமியா யிற்றே பாவம்! இனிமேல் கும்மாள மடித்துக்கொண்டு உலாவலாம். அழித்துவிட்டக் கரு மறுபடியும் உருவமாகி ஸ்வர்ண விக்ரகம்போல்

பிறந்த விளையாடும். வைத்துக் கொண்டு மகிழலாம். அந்த வீரக்தி புருஷன் எப்படியாவது யுத்தத்தில் சாகட்டும். அதனால் இவளுக்கென்ன! விதவைப்பட்டம் என்னவோ வரப் போவதில்லை...

என்றெல்லாம், இவளுக்கு காது கேட்கும்படிச் சிலர் சொல்வதும் சிலர் மொட்டைக் கடிதங்கள் எழுதிப்போடுவதற்காக கலாட்டா அதிகரித்துவிட்டது. இவைகளைப் பார்க்கப் பார்க்க சுலோசனுவின் கர்வம் என்கிற மரத்தின் வேர் சற்று ஆட்டங்கொடுத்தத் தன்னிலையைத்தான் உணர்ந்து வெளியில் தலைகாட்டப் பயந்தம் வெட்கியும் இருக்கத் தொடங்கினள்.

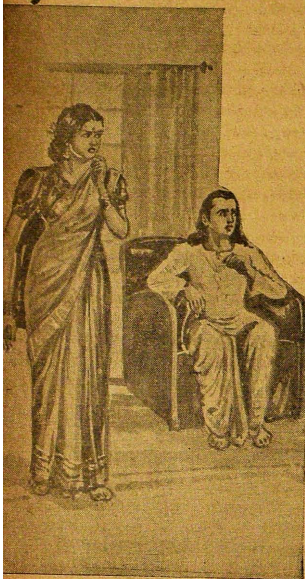
அன்று பேசாமலிருந்த சுதர்சன் மட்டும் அவளிடம் மறுபடியும் உறவு கொண்டாடவும் பழய விஷயத்தை மறந்துவிட்டதாகவும் கூறிக் கொண்டு வந்து தொந்திரவு செய்யத் தலைப்பட்டதும் அவளுடைய சங்கடமும் தன்னுடைய கேவலமான வாழ்க்கையின் நிலைமையும் நன்றாகத்தெரிந்து எண்ணத்தானே செருப்பாலடித்துக் கொள்ளவும் துணிந்தாள்.

ஒருபோதும் கடவுளால் கூட மன்னிக்கமுடியாத மகத்தான குற்றத்தைச் செய்துள்ள பயங்கரம் சிறுசுச் சிறுகத்தான் மனத்தில் தோன்றி அதி பயங்கரத்தை உண்டாக்கியது.

இத்தனைக்கும் மத்தியில் சுதர்சனின் வருகையை இவளால் சிகிக்கவே முடியாததால் ஒருநாள் மிகுந்த கோபத்துடன்... "ஐயா! உம்முடைய சினேகத்தால் என் வாழ்வு அழிந்ததுபோதும். இனி என் கற்பும் அழிய வேண்டாம். நீர் இம்மாதிரி வஞ்சக மனிதன் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் அன்றே உம்முடைய நட்பை சட்டை செய்திருக்கமாட்

டேன். கலைக்காகவே பாடுபடுவதாக எண்ணி ஏமாந்தேன். மரியாதையாய் சொல்லியும் விலகாவிட்டால் நான் கட்டாயம் தற்கொலையாவது புரிந்துகொண்டு அந்தப் பழியைச் சத்தியமாக உம்மீது சுமத்தி என் வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வேன். என்னையும் அந்த மானங்கெட்ட உஷாவாக எண்ணிவிடவேண்டாம். பத்ரம்!' என்று ஒரு குண்டை வீசுவதுபோல் வீசி எறிந்தான்.

இதை அவன் நம்பாதவன்போல் ஒரு ஏளனச் சிரிப்புச் சிரித்து ஒரு

மாதிரி இளப்பமாக பார்த்துப் பின், "ஐயோ பாவம்! எத்தனையோ தவம் செய்தும் சிலருக்குக் கிடைக்கமாட்டாத புத்திரப் பேறை நீ வெகு உத்ஸாகத்தடன் கொலைசெய்த உத்தமியல்லவா! ஒரு கொலை செய்தபிறகு மற்ருரு கொலை செய்வது கஷ்டமா! வெகு வெகு இனிப்புதான். அப்போது இந்த தைரியத்தைக் காணவில்லையே! அது திடீரென்று இப்போது உதயமாகிவிட்டதுபோலிருக்கிறது... உஷாவைப் பற்றி நீ இனி கவலைப்பட வேண்டாம்.

அவளால் தான் உன்னையடைவதற்கு முடியாத அவள் பெரும் முட்டுக்கட்டையாயிருந்தான். அந்த சனியன் திடீரென்று இதய நோயால் நேற்று இரவு உலகை விட்டு மறைந்தவிட்டது. அதோடு உன் கணவனும குண்டுக்கு இரையானதாக நம்பக்கூடிய இடத்திலிருந்து செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. இனி நிம்மதியாக நாம் மறுமணம் செய்துகொண்டு உல்லாசமாயிருக்கலாம். உன் வாழ்நாளையும் வினாகப் பாழடிக்காதே. நீ உன்னை மகாபரிசுத்தவதியாக எண்ணியிருக்கலாமேயன்றி உலகம் உன்னை துர்நாற்றச் சாக்கடைக்கும் கேவலமாகத்தான் மதித்த கவுரவிப்பதை இனி உன் னால் இந்த ஜென்மத்தில் மறைக்க முடியாது. விண்வாழம்செய்யாதே."

என்று அவன் பேசும்போது கலோசனாவுக்கு வந்த ஆக்ரோஷத்தை அடக்கவே முடியவில்லை. தன் மதியினத்தின் பயங்கர எதிரொலி ஒருபுறம் தாக்கி வதைக்கிறது. அவ்நையப்படியே கொலை செய்துவிடலாமா என்றும் ஒரு ஆத்திரம் கண்மூடித்தனமாகக் கிளம்பியது. நெருப்பின்மீது நிற்பதுபோல் தத்தளிக்கும்போது "சார்! சார்!" என்று கூப்பிடும் குரல் கேட்டது.

சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் தட தடவென்று மாடிப் படியில் யாரோ ஏறவரும் காலடிச் சத்தங்கேட்டது. அடுத்த நிமிடமே போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும் ஜுவான்களும் எதிரில் நிற்பதைக் கண்டு சுலோசனா கதி கலங்கினாள். தன் கணவனிடமிருந்த ஏதாவது சமாச்சாரம் வந்து விட்டதோ! அப்சகுனியைப்போல் இப்பாவி சற்றுமுன்பு தானே ஏதோ உளறினாள். இவனுடைய நச்சுப் பல்லின் வார்த்தை பலிக்காதிருக்க வேண்டுமே....என்று கூணநேரத்

திற்குள் எண்ணுததும் எண்ணித் தவிக்கிறாள். உடம்பு நடுங்கி வெயர்வை வெள்ளம் குடிவென்று பொங்கிக் கொட்டியது.

போலீஸார் முகத்தை பிதிநிறைந்த கண்களுடன் 'என்ன சமாச்சாரம்?' என்று கேட்கும் பாவணியில் உற்றுப் பார்த்தாள். வந்தவர்கள் மரியாதையாக ஒரு சும்பிடு போட்டுப் பின் 'ஸார்! உங்களைக் கைது செய்யும்படி ஸர்க்கார் உத்திரவு; அதற்காக வந்திருக்கிறோம். தயவு செய்து எழுந்து வரலாம்' என்று சற்று அலக்ஷியப் பார்வையுடனும் அதிகாரத்துடனும் கூறியதைக் கேட்ட சுதர்சனை இருந்த நாற்காலியுடன் தூக்கிவாரிப்போட்டது.

"என்ன! என்னைக் கைது செய்ய வந்திருக்கிறீர்களா! இதென்ன ஆள் மாறுட்டமாக வந்துவிட்டீர்களா?" என்று நடுங்கியவாறு கேட்டாள்.

போலீஸ்:—எங்களுக்கு மாறுட்டமில்லை. சரியான நிலைமையில்தான் வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் தான் மாறுட்டமாகக் கேட்கிறீர்கள். ஸ்ரீமதி உஷாதேவியின் கொலைக்குற்றத்தில் உங்கள் மீது போதுமான ஆதாரமிருப்பதால் கைது செய்ய வந்திருக்கிறோம். மரியாதையாய்க் கிளம்பலாம்...உம். அழைத்தச்செல்லுங்களடா!...என்றுசேவகர்களுக்கு உத்திரவிட்டார். சுதர்சனின் முகத்தில் ப்ரேதக்களை தாண்டவமாடுகிறது. தேகம்சூன்றி கூறத்திறமற்ற சித்திரவதை செய்கிறது. சுலோசனாவின் முகத்தையே பார்க்காது தலை கனிழந்துகொண்டாள்.

அதேசமயம் சுலோசனாவின் உள்ளத்தில் உண்டாகிய உணர்ச்சியை எல்லை வகுத்துச் 'சொல்லமுடியாது. அவளுடைய பாவம் நிறைந்த இதயத்தில் ஒருஜோதி தெரிந்ததுபோல் சந்தோஷம் பொங்கியது. இனி இப்

பாதகனால் நமக்கு எவ்விதமான தீங்கும் நேராது என்கிற பெருமிதத்துடன் சமயத்தில் கடவுள் தனக்கு ஆதரவு அளித்ததையும் எண்ணிப் பூரித்தாள். உஷாவைக் கொலை செய்து விட்டா இப்படிப் பேசுவந்தான் பாவி!" என்று எண்ணும்போது அவள் வியப்பு கட்டு மீறியது.

தன்னை பலவிதத்திலும் குட்டிச் சுவரடித்ததமல்லாமல் தன்னைப் பற்றித் தன்னெதிரிலேயே ஜீனைப்பமாகக் கூறியதை எண்ணி எண்ணி இதயம் அளிந்த புண்ணாகியது. "நான் என் பதிக்குச் செய்துள்ள தீரோகத்திற்கு இதுவும் வேண்டும் இன்னும் வேண்டும். கடவுளறிய நான் கற்பு அழியாதவள் என்று இருந்தும் உலகம் என்னைக் கேவலமாகப் பேசும் படியும் தஷ்ட தொத்து வ்யாதியைப்போல் விலகித் தள்ளவும் ஏன் தலைவிதியமைந்ததே!" என்று கண்ணீர்விட்டாள்.

மாடி வராண்டாவில் நின்று வெளியுலகத்தை எட்டிப்பார்த்தாள். உலகம் புகழும் நாட்டிய அரசன் என்று பெயர்வாய்ந்த ஒரு நக்சுத்திரத்தைப் போலீஸார் கைது செய்து அழைத்துப்போவதை வீதியிலுள்ள பொதுஜனங்கள் பார்த்துப் பார்த்து வியப்பும் திகைப்பும் அடைந்து கேலிக் கூத்தாகச் சிரித்த ஏசிப் பேசத் தொடங்கினார்கள். அதோடு சிலர் நிறத்தாமல் மேல்மாடியில் நிற்கும் சுலோசனவைப் பார்த்து "அடபாவமே! உடலைவிட்டு உயிரைப் பிரித்துவிட்டார்களே! அவள் மீதம் இந்தக் கொலைப்பழி வந்து அவனையும் கைது செய்யக்கூடாதா! தன் கருவையே கொலை செய்தவளுக்கு பிறர் உயிரைப் பறிப்பதில் கஷ்டம் ஏது! உம். ஐயோ பாவம்!" என்று அங்கலாய்த்துக் கூறி சீட்டியடித்துப் பேசினார்கள்.

இந்த வார்த்தைகள் காதில் விழுந்த சுலோசனவின் உயிர் இருக்கிறதா! இல்லையா! என்கிற நிலைமைக்கு வந்ததால் சடக்கென்று உள்ளே சென்று மறைந்தாள். வெளியுலகம் தனக்குக் கொடுத்துள்ள இத்தகைய கவுரவத்தை நினைக்க அவள் தேகம் பற்றி எரிவதுபோலிருந்தது.

43

சுலோசனவின் தங்கை புருஷன் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்க தன் மனைவியை அழைத்து ஒரு பத்திரிகையை நீட்டினான். "இதோ பாரு. உங்கள் நாட்டிய அரசனின் மகத்தான கீர்த்தி இதில் ப்ரகாசிக்கின்றது. இன்னொரு கூத்தாடிச்சி உஷாவாம். உஷா. ஆஷாடபூதி. அந்த ப்ரம்மஹத்தியை இந்த அரசன் கொன்றுவிட்டதாகக் கொலைக் குற்றத்தில்—உன் அருமை அக்காள் இருக்கிறாளே! மானக் கெட்டக் கழுதை சுலோசன... பெயரைப் பாரு. சுலோசனவாம்... அந்த அரசி வீட்டில் ஸாஸ வேளையில் இவனைக் கைது செய்துகொண்டு போனார்களாம்.

சுலோசனவின் துக்கம் சொல்ல முடியாதாம். கண்ணீர் வழிந்தோடியதாம்... தூது... வெட்கக்கேடு. பத்திரிகையில் பலவிதத்தில் சந்தி சிரித்தது போதாமல் இதுவேறு ஆரம்பமாகிவிட்டது. இதோ பாரு... நான் இத்தனை நாளாய் உன் அக்காள் வீட்டிற்கானால் உன்னைப் ப்ரஸவத்திற்கு அனுப்பமாட்டேன்; தாயாரிடம் போவதானால் ஒழிந்துபோகிறது என்று எண்ணி இருந்தேன். இனி அங்குகூட உன்னை அனுப்ப முடியாது. இது நிச்சயம். எனக்கு இங்கேயே வைத்துக்கொண்டு செய்வதற்குச் சக்தியுண்டு. ஆகையால் நீ உன் அக்காவுக்குச் சூடு கொடுப்ப

பதுபோல் சுநீரென்று கடிதம் எழுதிவிடு... என்ன தயக்கம்! உம், இப்போதே எழுது. வெளியில் தலை காட்டமுடியாத மானம் போகிறது. அக்காவாம். தங்கையாம். வெட்கக்கேடு" என்று கர்ஜித்தான்.

சுலோசனுவின் உடன் பிறந்த தங்கையாடிலும் அவளுடைய குணம் ஆதிமுதற்கொண்டே அலாதி யானது. தன் பெற்றோர்களின் செய்கையும் சகோதரிபின் நடத்தையும் அறவே வெறுத்துவந்தவள். மற்றவர்களைப்போல் இவள் அதிக அழகு இல்லாததால் இவளுக்குச் சற்று சாதாரணமான இடமே கிடைத்தது. இவள் கணவனையும் புக்ககத்தவர்களையும் தன் வீட்டில் அலக்ஷியமாக நடத்துவதைக்கண்டு மனம் பொறுது அவள் கணவனுடையே வெளியூர்களில் இருந்ததால் அதிகமாய்த் தாயார் வீட்டிற்குப் போவதுமில்லை. முதல் இரண்டு ப்ரஸவங்களும் தாயார் வீட்டில் முறையாய் நடத்தன. மூன்றாவது ப்ரஸவத்திற்கு மேல்குறித்த சச்சரவு உண்டாகியதும் அவளுக்குக் கூறத்திறமற்ற விசனம் உண்டாகி அவமானம் வதைத்தது. கணவனின் மனப்படியே சகோதரிக்குக் கடுமையாக ஒரு கடிதம் எழுதினாள்.

ஏற்கெனவே மனோவேதனை யுடன் தவிக்கும் சுலோசனாவுக்கு இக்கடிதத்தைப் பார்த்ததும் பின்னும் துக்கம் பிறிக்கொண்டு வந்து விட்டது. கண்ணடியில் முகம்பளிச் சென்று தெரிவதுபோல் தனது ஊழலான வாழ்க்கையின் ப்ரவாகம் ஓடும் வேகத்தை இதயக்கண்ணாடி நன்கு அறிந்துகொண்டது.

தகாத சகவாஸத்தின் பலன், தகாத செய்கையின் பலன், அளவுக்குமீறிய ஆசையின் பலன் தன்னை எத்தகைய படுகுழியில் தள்ளி விட்டது என்பதை நினைக்க பசீரென்றது. தொட்புவிட்ட பாலிப்பற்றி எண்ணி எண்ணி ஏங்கினால் பால் வரமுடியுமா! அந்த உணர்ச்சி இப்போது நன்றாக மனத்தில் ஊர்ஜிதமாகிவிட்டது. தங்கள் உறவினர்கள் வீட்டில் நடந்த கல்யாணங்களுக்குச் சிலர் இவளை அழைக்காமலேயே அவமதித்ததும் முள்ளுபோல் தைத்தது.

போதாக்குறைக்குப் பொன்னியம்மன்குறை என்பதுபோல் உஷாவின் மரணத்தை, வேண்டுமென்று செய்த கொலை என்று தீர்மானப்படுத்திப் பலரைக் கைது செய்தும் பலர் வீட்டில் சோதனைகள் நடந்தும் வந்தன. சுலோசனுவீதும் சந்தேகமிருப்பதாயும் அவளையும் கைது செய்யப்போவதாயும் ஊரில் ஒரு வதந்தி பகிரக்கமாக உலாவியதை அறிந்த அவள் உயிர் அப்படியே பறப்பதுபோலிருந்தது. நிமிடத்திற்கு நிமிடம் அவளுடைய வேதனை மலைபோல் வளர்ந்து சகிக்க விபலாத வாட்டியது.

ஒரு தினம் சுலோசனா இராணுவ அதிகாரிகள் வெளியிடும் புத்த செய்திகள் நிறைந்த வெளியீட்டைப் படித்துக்கொண்டிருந்தாள். அதில் பல போர் வீரர்களின் புகைப்படங்கள், அவர்கள் திராத்தடன் போர்புரிந்து பலபட்டங்கள் பெற்று அந்த பிடுதுகளுடன் நிற்கும் படங்கள், அது விஷயமர்ன செய்திகள் முதலியவற்றைப் படித்துக் கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அதில் தன் கணவனின் படம் ஏதாவதிருக்கக்கூடாது! என்கிற பெரிய ஆவலுடன் அதைப் புரட்டும்போது, ஆஜரனுபாகுவாய் வீரச்சின்னங்கள் தாங்கிய ரகுவின் படம் கண்ணில் பட்டதும் ஒரு துள்ளு துள்ளினாள். கண்ணில் சாதாரண

மாக வந்துகொண்டிருந்த ஜலம் பெரிய புயலும் இடியுமாக மாறி விம்மி விம்மி அழுகையாகிவிட்டது. படத்தின் அடிசில் மேஜர் ரகுநாத் என்றிருந்ததைப் பார்த்து "ஹா! மேஜர் பட்டம் கிடைத்துவிட்டதா! என் இன்பதுரை இப்போது மேஜ ராகிவிட்டாரா! அடடா! என்ன ஆனந்தம்! என்ன சந்தோஷச் செய்தி!" என்று தனக்குள்தான் கொந்தளித்து எண்ணியவாறு அவ ணைப்பற்றிக் கீழே எழுதியுள்ள செய்திகளைப் படிக்கவாரம்பித்தாள்.

வெகு நிறமெவாய்ந்த இந்தியப் படைத் தலைவனுக்கு மேஜர் பட்டமும் பாராட்டும்.

"அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த ஒரு பெரிய அதிகாரி இந்தப் படையினர் செய்துள்ள மகத்தான காரியங்களைப் பாரவையிட்டு இப்படையின் தலைவரான. ஸ்ரீமான் ரகுநாதனைப்பாராட்டித் தட்டிக் கொடுத்துக் கைகுலுக்கினார்.

ஸ்ரீமான் ரகுநாதன் யுத்த ஸேவையில் ஈடுபட்ட நாள்முதல் இதுவரையில் ஒரு நிமிடமாவது சோர்வுற்றது கிடையாது. உயிரையும் த்ருணமாக மதித்து யுத்த அரங்கத்தில் சதா உலாவி வரும் வீரர். தயரகாக்கினியில் குளித்தெழுந்த வைராக்யம் அவரிடம் ப்ரகாசிக்கும் மகிமையை அவருடைய சேவையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர் சேவைக்கு வந்தபின் இதுவரையில் ஒரு நிமிடங்கூட லீவு வாங்கியவரல்ல. சதா 24-மணி நேரமும் உழைத்துக்கொண்டே

தன் படைபை செவ்வையாக நடத்திப் பல எதிரிகளைச் சுட்டும் பல எதிரிகளின் விமானத்தை தாக்கி தவம்ஸம் செய்தும் பல எதிரிகளைக் கைதியாக்கியும் இருக்கிறார்.

இன்னொரு முக்ய விஷயம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் சைன்யத்துடன் இருக்கும் ரகஸ்ய இடத்தை எதிரிகளின் ஒற்றன் எப்படியோ கண்டு கொண்டு வேவுபார்த்துச் சென்றான். மகாசூக்ஷ்மபுத்தியுடைய ரகுநாதன் அதையறிந்து அந்த கொடிய வனத்தில் பயங்கரியிரு கங்களுக்கும் பயப்படாமல் புதருக்குள்ளும் மலைகளீய்தும் ஏறி அந்த ஒற்றனைத் தேடினான்.

எதிரியின் ஒத்தன், பார்ப்பதற்கு மிருகம்போல் ஒரு மிருகத்தின் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டு ஒரு அடர்ந்த புதரில் இருந்து கொண்டு ரகஸ்ய பாஷையில் ரகஸ்யக் கருவியின் மூலம் செய்கியறிவிப்பதை சூக்ஷ்மதரிசிக்கண்ணாடியின் உதவியால் கண்டுபிடித்து அந்த மிருகத்தோல் போர்த்தமனிதனை வெகுதெரியமாகச் சுட்டு, கொல்லாமல் கீழே வீழ்த்தி, அவனைக் கைது செய்து கொண்டு தனது கூடாரத்திற்கு இழுத்து வந்து சோதனை செய்தும் அவனை இம் வித்தும் எதிரிகளின் ரகஸ்ய உளவுகள் பலவற்றை அறிந்து வெகு விரைவில் எதிரிகளைத் தாக்கி வீழ்த்தினார்... அந்த வீரச் செய்கைக்கு மேஜர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

என்றதைப் படித்து இன்ன தென்று கூறத்திறமற்ற விசனமும் தன்னுடைய துரத்ருஷ்டத்தை எண்ணித் தாங்கமாட்டாத குமுறலும் உண்டாகிப் பெரிதாகப் புலம்பிவிட்டாள். தான் கணவனுக்குச் செய்த த்ரோகம் முற்றும் அவனுக்குப் புகழ்மாலையைச் சூட்டித் தனக்கு இகழ்மாலையைச் சூட்டிய வயிற்றெரிச்சலை அவளால் தாங்கவே முடியவில்லை. தன் கதி இப்படியானதற்குப் பாதி காரணம் தன்னுடைய முட்டாள்தனம். கலை கலை என்று கலைக்கு மட்டும் உயிரைவிட எண்ணி மற்ற சகலத்தையும் கேவலமாக எண்ணியது ஒன்று. தன் பெற்றோர்களின் செய்கை மற்றொன்று. இவ்விரண்டிலும் நான் பாழாகிவிட நேர்ந்தது. இன்றும் உலகத்தில் கலைக்காகப் பாடுபடுகிறவர்கள் எத்தனை பேர்களில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் இப்படியா இகழ்வும் தாழ்வும் வந்துவிட்டன.... இல்லையே! அவர்கள் எல்லாம் கலை ஒன்றுக்கு மட்டும் பாடுபடாமல் கணவன், மற்ற தர்மம் முதலியவைகளுக்கும் முதல் ஸ்தானம் கொடுத்திருப்பார்கள். அதனால்தான் இன்னமும் ப்ரகாசிக்கின்றார்கள். அதோடு கல்யாணமே இல்லாதும் இருந்திருக்கிறார்கள். என் கதி இரண்டுக்கெட்டானாக ஆகிவிட்டதே.

இத்தனை முற்போக்கான எண்ணமுடைய என் தகப்பனருக்கு காலாகாலத்தில் கல்யாணத்தைச் செய்து விடவேண்டும் என்கிற எண்ணம் மட்டும் ஏன் இருக்கவேண்டும். இதுவும் என் பாவந்தானே....என்று எண்ணமிட்டவாறு படத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது மாடிப்படியில் யாரோ வரும் காலடிச்சத்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்டவாறு அவ் வழியைப் பார்த்தாள்.

முன்பு சுதர்சனைக் கைதியாக்கவந்த அதே ஆட்கள் இப்போதும் வந்து, ஒரு வாரண்டை சுலோசனாவிடம் நீட்டிவிட்டு அலக்ஷியமாகப் பார்த்தார்கள்.

சுலோசனாவுக்கு உலகமே சுற்றுவதுபோல் அதிர்ச்சியுடன் வாரண்டைப் பார்த்தாள். உஷாவின்கொலைக் குற்றத்தில் இவள் பேரிலும் சந்தேகமிருப்பதால் கைது செய்யும்படி சர்க்காரின் உத்திரவு இருப்பதைக் கண்டு ஐயோ! என்று ஒரு குரல் கதறினாள். அடுத்த நிமிடம் அடியற்ற மரம்போல் விழுந்தாள்.

44

“ஐயோ! என்ன தந்தி... சிக்கிரம் படியுங்களேன்.....என் வயிற்றில் ஏதோ சங்கடம் செய்கிறதே!” என்று சுலோசனாவின் தாயார் கதறினாள். தகப்பனர் அவருடைய இத்தனை வயதில் இம்மாதிரி பெருங்குரல்பாய்ச்சி அழுததே கிடையாது. “ஐயையோ! குடி முழுகிவிட்டதே! கவர்னர் தம்பதிகளிடம் பெற்ற மதிப்பும் வெளிநாட்டில் அடைந்த புகழும் ஒரு நொடியில் அழிந்து போய்விட்டதே. அந்த மூதேவி முண்டை உஷாவின் கொலைக்குற்றத்திற்காக அன்று சுதர்சனைக் கைது செய்ததாக தந்திச் செய்திகேட்டு துடித்தோம். இன்று சுலோசனாவையும் கொலைக் குற்றத்திற்காக கைதியாக்கிவிட்டார்களாம். ஜாமீனில் விடும்படி நம்பபையன்கேட்டாலும். மறுத்துவிட்டார்களாம். சுலோசனாவின் உயிர் இருக்கிறதா! இல்லையா! என்கிற நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஒரு ஜோரியப்பாவி அவளுக்கு அஷ்டமத்து சளி பிடிக்கப்போவதாகச் சொன்னானே, அது இப்போது தானே என்னவோ தெரியவில்லையே!”...

என்று பிலாக்கணம் பாடி முட்டிக் கொள்கிறார்.

தாயாரின் உள்ளம் கொதிக்கிறது. “நான் ஆதிமுதல் முட்டிக் கொண்டேனே கேடீர்களா! கூத்தாடிச் சிறுக்கியாக அடித்துவிட வேண்டாம். கூத்தாடிகளின் சகவாஸம் வேண்டாம். குடும்ப லக்ஷணம் கொஞ்சமாவது இருக்கட்டும் என்று சொன்னதெல்லாம் உங்களுக்கு நஞ்சாகவிருந்ததே அதன் பலனை இப்போது அனுபவியுங்கள். பன்றிக்குட்டியுடன் சேர்ந்த கன்றுக்குட்டியைப் போல் இடைக்காலத்தில் வெளியூர் செல்லும் மோகம் என் புத்தியையும் மயக்கிவிட்டது. என்ன செய்தால் இனி இந்த அவமானம் மறையும்?”

அந்தப் பாவி சுதர்சன் தன்னைமட்டும் கைது செய்வதா! அவனையும் செய்து பழிவாக்கிவிடலாம் என்று அவனே இம்மாதிரி சதி செய்தாலும் செய்திருக்கலாம். நீங்கள் உத்யோகம் பார்த்து வாரிக்கட்டிக்கொண்டது போதும். உடனே புறப்படுங்கள். புகழ் புகழ் என்று ஆசைப்பட்டுச் சுயமரியாதையையும் தருமத்தையும் மறந்து கண்மூடித்தனமாய் நடந்து அவள் குடும்பத்தையே சின்னாபின்னமாய் நாமே சிதறடிக்கச் செய்தாயிற்று. அந்த மனிதனை உயிரையேவிட அனுப்பியாயிற்று. ...உம்..வெடக்கக்கேடு. இருந்தாலும் நம்மைப்போன்ற பெற்றோர்கள் இருந்துவிட்டால் மக்களுக்குக் குறை என்பதே உண்டாகாது... இனி வீணாகப் புலம்பித் தவிப்பதில் பலனில்லை. இப்போதே தந்திபூலம் விடுதலை செய்வதற்குப் பாருங்கள். இப்போதே கிளம்புங்கள்’ என்று ஆவேசத்துடன் கூறினார்.

போலீஸார் கொடுத்த வாரண்டைப் பார்த்து மூர்ச்சையாகிய

கலோசனாவுக்கு சற்றுநேரம் கழித்துத் தெளிந்ததும் கைது செய்தார்கள். “எனக்கு ஒரு பாபமும் தெரியாதே. இதென்ன படாப்பழி என்று கதறினார். “படாப்பழியோ! அடாப்பழியோ! எங்களுக்கு உத்திரவு. நாங்கள் செய்தோம்” என்று கடுமையாகக் கூறி அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

லாக்கப்பில் வைத்துள்ள நடன அரசனையும் அரசினையும் பார்த்த வேலைக்காரர்கள் முதல் காறி உமிழ்ந்தார்களேயன்றி அனுதாபப்பட்டு ஐயோ பாவம்! என்று சொல்லவில்லை... “அட அக்குறும்பே! சிமைக்கெல்லாம் போயி ஆடிப்பாடி வந்த இந்த கதியா ஆச்சு. அவமானம் அவமானம்... இந்தமாதிரி காரியங்கூட செய்வாங்களா! இப்படி சேஞ்சி உயிர் வாழ்வதைவிட சாவலாமே... பாவம்! புருஷன் சண்டையிலே சாவப்போவான். இந்த மவராசி தூக்குலே தொங்கப்போடு”... என்று கூசாமல் பேசிக்கொள்வது காதில் கேட்காமல்லை.

குப்புறப்படுத்தவள் தலை தூக்கவே ஜில்லை. அந்த நிமிஷந்தான் தான் தனது வரம்புமீறிச் செய்துள்ள அக்ரமங்களும், கட்டிய கணவனை, கல்லாலும் கணவன் புல்லாலும் புருஷன் என்கிற பழமொழிப்படி நடக்காமல் சித்திரவதை செய்ததும் தன்னை எத்தனையோ உயிருக்குயிராக நேசித்துப் போஷித்துத் தன் கருவிலுள்ள குழந்தையை அளவற்ற ஆசையுடன் எதிர்பார்த்து நடத்தும் சகலத்தையும் அறிந்தும் நான் அவர்மீதே பழியைச் சுமத்தி நெஞ்சு துணிச்சலுடன் அவரால்தான் கரு சிதறி விட்டது என்று நான் கிராதகத்தனமாய் எழுதிபதற்கு இது சரியான தண்டனைதான். ஏன்? என் ஒரு

விதத்தில் கொலைசெய்தவன் தானே! கருக்கொலையானால் என்ன? பெருங் கொலையானால் என்ன; என்னை பகவானின் முன்பு கொலைகாரி என்று தானே பதிவுசெய்திருக்கும். அதன் எதிரொலிதான் இப்போதே ஒலித்து விட்டது. எத்தனை குண்டு தைரியத் துடன் கருவை அழித்தேன். பிறகு பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்கிற இறுமாப்புக்கொண்டு உண்மையான சுவரையும் இடித்துவிட்டேன். சுவரில் லாது இனி சித்திரம் எழுதுவதற்கு நான் கனவு காணமுடியுமா! கடவுள் ஒருவனிருக்கிறான். அவன் தான் ஆக்கலும் அழித்தலும் செய்யும் கர்த்தா, என்பதை மறந்து நானே அழிக்கும் சக்தியுடன் அழித்தபோல் ஆக்கவும் சக்தியிருப்பதாக எண்ணி என் தலையிலேயே நான் மண்ணைப்போட்டுக்கொண்டதற்கு இதுவும் போதாது. இன்னமும் வேண்டும்.” என்று தன்னைத் தானே செருப்பாலடித்துக் கொண்டாள்.

நல்லவிஷயமாயினும் சரி; கெட்ட விஷயமாயினும் சரி. ஒரு நிமிஷத்தில் காற்றுபோல் ஊர்முற்றும் பரவி விடுவது உலக இயற்கையின் நியதி. அதேபோல் சுலோசனாவின் விஷயம் பத்திரிகை ப்ரசாரத்தை விட அதீதமான வேகத்தில் விஷம் போல் பரவி சகல இடங்களிலும் பற்றைசாற்றிவிட்டது.

சுலோசனாவின் அண்ணன் இந்த பயங்கரச்செய்தியைக் கேட்டு ஓடிவந்து பெயிலில் விடும்படிக்கேட்டும் உபயோகமற்று விட்டது. உடனே தகப்பனருக்கு பெரிய கடிதம்போல் தந்தியடித்தான். அவனுக்கு சுலோசனாவின்மீது உண்டான வெறுப்புக்கும் கோபத்திற்கும் எல்லையே இல்லை. அவன் மனைவி “இப்போது கூட சுலோசனாவின் கணவன்தான்

இதற்கும் காரணம் இல்லையா! கலையில் சற்றும் ஆசையற்றக் கட்டையல்லவா அவன் அதனல்தான் இவளுக்கு இந்த கதி நேர்ந்தது. அதானே”... என்று குத்திக்காட்டிக் கேட்கும்போது அவன் முகத்தில் சாணி அறைவதுபோல் தோன்றியது. பதிலே பேசாது போய் விட்டான்.

இதே விஷயத்தை கிராமத்திலுள்ள கிழவரும் கிழவியும் அறிந்து அப்படியே துடித்தார்கள். ‘சண்டாளி’ நம்குழந்தைக்குச் செய்த சதிக்கு இதுதான் சரியான ப்ராயச்சித்தம்’ என்றே தோன்றியது.

45

சுலோசனாவும் சுதர்சனும் இன்ப வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இடையூறுக உஷாதேவி இருப்பதனால் தான் இருவரும் சேர்ந்து அவளை ஒழித்துவிட ஏற்பாடுசெய்து ஒழித்து விட்டதாயும் உஷாவின் நகைகளையும் உயர்ந்த பொருள்களையும் கூட இவர்கள் அபகரித்து விட்டதாகவும் வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

சுலோசனாவின் தூண்டுதல்பேரில் தான் இதற்கு இசைந்ததாக சுதர்சனே வாக்குமூலம் கொடுத்ததாலும். சுலோசனாவிடம் உஷாவின் நகைகள் இருக்கின்றன. சோதனை செய்தால் கிடைக்கும் என்று உளவு கூறியதனாலும் போலீஸார் சோதனை செய்ததில் உஷாவின் நகைகளைக் கண்டெடுத்து கைதியும் ஆக்கினார்கள்.

உஷா தானாகவே இந்த நகைகளை இங்கு வைத்திருக்கும்படி சிலதினங்களுக்கு முன்புதான் கொடுத்தாள் என்றும் அவள் கணவன் அவைகளைக் களவாடிக் குடித்துவிடுவதால் இவைகளையாவது பத்திரப்படுத்தும்படி உதவ வேண்டியதால்தான், இடம் கொடுத்ததாயும் சுலோசனா கூறியதெல்லாம் எடுபடவே இல்லை.

இவைகள் வெறும் கட்டுக்கதை என்று அடித்துத்தள்ளிவிட்டு மற்ற சந்தர்ப்ப சாஷிகளையும் சுதர்சனின் வாக்குமூலத்தையுமே ப்ரதானமாக எடுத்துக்கொண்டு ஜோடித்து விட்டார்கள்.

உஷாவின் கணவன் ஒரு குடிகாரன். நாடோடிபுகூட. மான உரிமைற்ற நிலைமையில் தன் மனைவி இருப்பதை ஸ்கிபியம் செய்யாது தனக்குக் குடிப்பதற்கும் சூதாடுவதற்கும் அவள்மூலம் பெராருள் பறித்து வருவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவன். உஷா இறந்த அன்று அவன் ஊரிலில்லை. அவன் நாடோடியாகையால் அவன் போவதும் வருவதும் பிறருக்குத் தெரியாது. உஷா கொலை செய்யப்பட்ட விஷயத்தைப் பத்திரிகையில் படித்து சந்தோஷமே அடைந்தான். சுதர்சன் கைதியானது கேட்டுப் பின்னும் பூரித்தான். ஆனால் அவன் உடனே வந்து பார்க்க எண்ணவில்லை யெனினும் கிடைத்ததைச் சுருட்டிக்கொள்ளும் கொள்ளை நோக்கத்துடன் வந்து சேர்ந்தான். அன்று முதல் நாள் தான் சுலோசனாவையும் கைது செய்திருந்ததையறிந்து பின்னும் பூரித்தான்.

சுலோசனாவின் தகப்பனார் வந்து மகளைப் பார்த்துக் கதறினார். அவளுக்கும் இதற்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை. இது அக்ரமமான ஜோடிப்பு என்று பல பெரிய மனிதர்களிடம் முறையிட்டார். இறுதியில் உஷாவின் கணவனிடம் சென்று இந்த சமயம் அக்கொலைக்கும் சுலோசனாவுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்று தகுந்த சாஷியுடன் கூறி விடுவித்துவிட்டால் அவனுக்குக் குடிப்பதற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் இனம் தருவதாகவும் அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் அவனையும்

சமயம் பார்த்துக் காலீவாரிவிடுவதாயும் பயமுறுத்தினார்.

குடிகாரனுக்கு வேண்டியது பணந்தானே ப்ரதானம். அவனுடைய குடிவெறி பிடித்த மூளையிலும் ஒருயோசனை உதயமாயிற்று. உஷாவுக்கு சுலோசனா எழுதிய கடிதங்களைப் பொருக்கி எடுத்து அதைக் கொண்டு அவர்களுக்குள் எத்தகைய விரோத பாவமும் இல்லை என்பதையும் சுதர்சன் சுலோசனாவை அனியாயமாய் பலாத்காரிப் பதைக் குறித்து உஷாவுக்கு அவள் எழுதியிருப்பதையே ஆதாரமாகக் கொண்டு விடுதலை செய்துவிடலாம் என்றும் கூறினான்.

சுலோசனாவின் தகப்பனாருக்கு இது மிகவும் த்ருப்தியளித்ததாலும் அவருக்குப் பல பெரிய மனிதர்களின் உதவி கிடைத்திருந்ததாலும் இந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு சுலோசனா குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டவளல்ல என்பதை நிரூபித்து ஹைகோர்ட்டுக்கு வழக்கு போவதற்கு முன்பே விடுதலை செய்துவிட்டார்! இந்த சொல்ப தினங்கள்தான் கொலைக் குற்றக் கைதி என்கிற போர்வையில் சிறைச்சாலையில் இருந்த ஒன்றே அவளுடைய ஏழேழு ஜன்மத்திற்கும் போதும், சுலோசனாவை அப்படியே அக்கினியில் போட்டுப் புரட்டி எடுத்தது போன்றும், பிறவியே மாறிவிட்டது போன்றும் தான் சிறையைவிட்டு வரும்போதே வேறு புதிய உலகத்திற்கு வருவதுபோலும் ஒரு புதிய உணர்ச்சி உண்டாக்கியது.

தன் பெற்றோர்களின் முகத்தைப் பார்க்கவும் அஞ்சி நடுங்கிக் கூசினான். சுலோசனாவின் விடுதலையைக் கேட்கும் பொதுஜனங்கள் சிலர் "அக்ரமம். லஞ்சப்பேயின் தாண்டவந்தான் இது. கட்டாயம் அவள்

தான் கொலை செய்திருப்பாள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அக்ரம மாய்விட்டுவிட்டார்கள்" என்று திட்டினார்கள்.

பின்னும் சிலர்.. "போதும் போதும் இந்த சொல்பகால சிறையனுபவமே போதாதா! கப்பலேறிச் சம்பாதித்த புகழும், கணவனை தீரோகம் செய்தும், தன் கருவைத் தானே கொலை செய்தும் கலைக்குப் பாடுபட்ட அழகுமற்றும் ஒரு நொடியில் சமுத்திரத்தில் கரைத்த சர்க்கரையைப்போலாகிவிட்டது. இனி பல ஜன்மங்கள் ஊசி முனையில் நின்று தவயிருந்தாலும் இழந்துவிட்டவைகளை மீண்டும் பெறமுடியாது. இனி மனிதர்களின் முன்பு தலைகாட்ட முடியுமா! கொலைகாரி என்கிற பட்டத்தை வெகு ஜோராகப் பெற்று விட்டது ஒன்றே போதாதா! சரியான புத்தியும் மானமும் உள்ள வளாயிருந்தால் இனிமேல் நாக்கைப் பிடுங்கிக்கொண்டு ப்ராணனைவிட்டு விடமாட்டாளா!" என்று தமது விமர்சனத்தை அறிந்தார்கள்.

மற்றும் ஒரு சிலர் "ஐயோபாவம்! அத்தகைய மனுஷியின் மீது படாப் பழி வந்தது, எப்படியோ நீங்கி விட்டது. இனியாவது புத்தியுடன் சினைக்கட்டும்" என்று அங்கலாய்ப்புடனும் கூறினார்கள். இனி வெளியுலகம் எப்படிக்கூறி என்ன உபயோகம்? சுலோசனாவின் காதில் விழ இடமே இல்லை. வயது காலத்தில் சில பணக்காரர்கள் உத்தியோக முறுக்கிலும் வாலிபக் கிறுக்கிலும், பணத்தின் முறைப்பிலும் ரிடையராகும்வரையில் பகவான் என்றும் ஆசாரம் என்றும் நேமசிஷ்டை என்றும் ஜாதிக் கருமங்கள் என்றும் தனது தர்மம் என்றும் பாராது, கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று தமது வாழ்நாளைக்

கழித்துவிட்டு ரிடையரான பிறகு ராமாயண காலக்ஷேபமென்ன, சதா இதிகாச புராணங்கள் படிப்பதென்ன, ஓயாது விட்டிலேயே சத்தசங்கம் கூட்டி விஷயங்களறிவதென்ன! அடேயப்பி திடீரென்று ஞானோதயம் ஆகிவிடுகிற விநோதத்தை பலவிடங்களில் காண்கிறோம், முக்கால்வாசி ஆயுள் முடிந்தபின் மூணே முக்கால் நாழியாவது பகவானை நினைக்கவேண்டுமென்கிற புத்தி உண்டாகிறதைப்பற்றிச் சந்தோஷப்படவேண்டியது தானே! அதேபோல சுலோசனா விடுதலையாகி வந்தவுடனே அந்த மகத்தான பட்டணத்தில் இருப்பதற்குக் கூசித்தனது பாட்டனார் காலத்தில் அவர்கள் வாழ்ந்ததாய்க் கேள்விப்பட்ட கிராமத்திற்கு அன்றே போய் விட்டாள்.

பெற்றோர்கள் எத்தனை சமாதானம் செய்து அழைத்தும் எங்கும் செல்ல ஒரே பிடிவாதமாய் மறுத்து விட்டாள், சிறையில் அவிழ்த்த பிச்சோடாவும் பின்னலும் மறைந்தே போய் வெறும் கோடாலி முடிச்சும் சாதாரண நாட்டுப்புறத்திலிருக்கும் பெண்களைப்போலவே மாறிய வியப்பு அவளுடைய தாயாருக்கே தாக்கவில்லை.

தான் இனி எதற்கும் உதவாக்கரைப்பண்டம் என்பதை அவள் உள்ளம் நன்றாக அறிந்துகொண்டது. இந்த ஆபாசமான செய்தியை அவர் அறிந்தால் என்ன நினைப்பார் என்று எண்ணும்போதே தன்னுயிர் போய்விடக்கூடாதா! என்கிற வெறுப்பும் விரக்தியும் பலமாக எழுந்து வாட்டியது. தற்கொலை புரிந்துகொள்ளவும் முதலில் துணிந்தாள். தன்னுடைய சொத்துக்களை ஒரு வழியாக நல்ல காரியத்திற்கு தத்தம் செய்துவிட்டு உயிரை மாய்த்

துக்கொள்வது என்கிற சங்கல்பத்
தைச் செய்துகொண்டாள்.

இதுவிஷயத்தில் தன் பெற்றோர்க
ளைக் கலக்கவும் அவளுக்குப்
பிடிக்கவில்லை. தன்னுடைய சொத்
துக்குத் தான் வாரிசுதாரி. தன்
பாபத்திற்குப் பரிகாரம் செய்வதற்
கும் தானே உரிமையாளி. ஆகை
யால் இவைகளை எவ்விதம் செலவு
செய்வது என்கிற யோசனையி
லேயே ஈடுபட்டிருந்தாள். பட்டிக்
காட்டில் இவள் வாசம் செய்வது
இதுவே முதல்தரமாகையால் அங்
குள்ள ஜனங்களுக்கு மிக்க ஆச்ச
ரியமாகவே இருந்தது. அதோடு இவ
ளுடைய சரித்திர மகிமை எதுவுமே
அந்த க்ராமத்தினர்களுக்குத் தெரி
யாது. எந்த காலத்திலோ இருந்த
கிழவரின் சந்தி என்பதுமட்டும்
ஒரு சிலருக்குத் தெரியும். அக்
காலத்திலிருந்தவர்கள் ஒருவருமே
இக்காலத்தில் இல்லாததால் எல்
லோருக்கும் புதிதாகவே தோன்றி
யது. அந்த க்ராமத்தில் நிலம்
புலன்கள் இருப்பவர்கள் ஏராளமா
யிருக்கிறார்களேயன்றி நல்ல படித்த
வர்களோ, நல்ல விஷயங்கள் அறிந்
தவர்களோ யாருமே கிடையாது.
ஆகையால் அதவும் ஒரு விஷயத்
தில் சுலோசனாவுக்கு நன்மையா
கவே தோன்றியது. தினம் காலை
யில் ராமாயணம், மாலையில் பகவத்
கீதை இரண்டும் படிக்காமல் புசிப்
பதே இல்லை. தனக்குத் துணைக்
காக ஒரு வேலைக்கார கிழவியை
வைத்துக் கொண்டாள். இவளு
டைய திடீர் மாறுதலைக் கண்டு
இவனையறிந்த எல்லோரும் வியந்
தார்கள்.

46

சுலோசனாவின் பொழுதுபோக்
கிற்காக அவள் தகப்பனார் பலவித
மான பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள்

முதலியன வாங்கி யனுப்பிவந்தார்.
புத்த செய்திகள்மட்டும் வெளியிடும்
ராணுவ அறிக்கையை சுலோசனா
தவறாது தருவித்துப் படித்துவந்தாள்.
அதன்மூலந்தான் தன் கணவரின்
உயர்வையும் திணை திணை வளரும்
புகழையும் அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி
யும் தன் விதியை எண்ணி துக்கத்
தையும் அனுபவித்து வந்தாள்.

அன்று தபால்காரன் ஏராள
மான ராணுவ அறிக்கைகளைக்
கொடுத்ததோடு 5 ஆயிரம் ரூபா
யிக்கு ஒரு இன்ஷியூர் கவரும் வந்
தது. அதில் ராணுவ அதிகாரி மேஜர்
ரகுநாத் அனுப்பச் சொல்லியதாக
மட்டும் எழுதியிருந்தார்.

இதைப் படித்ததும் அவளுடைய
இதயம் பின்னும் வெடித்துவிடும்
போலாகிவிட்டது. நான் பணம்!
பணம்! என்று பறந்த நடந்து
கொண்ட மாதிரியும், பணக் குறை
வால் தான் கருவழிந்துவிட்ட
தென்று கை கூசாமல் எழுதி
வைத்ததன் பலனும் இப்படிச் செய்
கிறது. இப்பணத்தினால் நான் எப்
படி சுகப்படுகிறேனோ அனுபவித்
துக்கொள்ளட்டும் என்று சோதிக்க
வே பணத்தை மேன்மேலும்
அனுப்பிவருகிறாற்போலும். இது
எனக்கு உயிரை வாங்கும் தண்ட
னையைவிட அதிகமான தண்ட
னையேயன்றி வேறில்லை. பாழும்
பணம் கைகிறைய இருந்தும் இத
யத்தில் ஒரு நிவலையாவது சந்தோ
ஷம், நிம்மதி, சாந்தி உண்டா?
இந்த ரகஸியமறியாது அவரையும்
பாழாக்கினேன்! நானும் பாழாகி
விட்டேன். இனி எத்தனைதரந்தான்
புலம்பினாலும் எனக்கு விமோசனம்
ஏது?"...என்று தன்போக்காகக்
கதறினாள்.

அச்சமயம் கலெக்டர் கங்காராம்
புத்த நிதிக்காக வசூல்செய்து புத்த

சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் போஷணைக்காகப் பெருந்தொகை அனுப்பி வருவதில் மும்முரமாக உழைத்து வருகிறார். அவர் தானாகவே நேருக்கு நேர் கிராமங்கள் தோறும் சென்று குடிஊனங்களிடம் நியாமமாக எவ்வளவு தானியமாகவும், பணமாகவும் வசூல் செய்யலாமோ அவ்வளவையும் ஜனங்களின் பூர்ண சம்மதியைப் பெற்று வசூலித்துக்கொண்டு சர்க்காரிடமும் குடிமக்களிடமும் அவர் உயர்ந்த மதிப்பும் அன்பும் பெற்றுவருகிறார். அவருடைய சுகதர்மிணியாகிய மனைவியும் அவருடன் இந்த வசூல் முறையில் ஒத்துழைத்து நிதி திரட்டியும் நூல்களால் சொக்காய்கள், குல்லாய்கள், மேஜோடுகள் முதலியன தைத்தும், க்ரோஷியா ஊசியால் போட்டும் ஏராளமாக இந்திய சிப்பாய்களுக்கு அனுப்பிவருகிறார். அதற்காக பல பெண்மணிகளைச் சந்தித்து அவர்களுடைய ஓய்வு நேரங்களை நம் இந்திய த்யாக வீரர்களின் பொருட்டு செலவுசெய்யும்படி உபதேசித்து ஒவ்வொரு பேட்டைக்கும் ஒரு வீட்டில் பலரும் கூடிதைத்துத் தருவதை வாரம் ஒரு முறை சேர்த்து சிப்பாய்களின் அதிகாரிக்குப் பார்ஸல் செய்வதுமான தொண்டாற்றி வருகிறார்.

அந்தம்மாள் தன் கணவன் செல்லும் எல்லா ஊர்களுக்கும் கூடவே செல்வது வழக்கப்படி இங்கும் வந்தாள். கலெக்டர் வருவதற்கு முன்பே தண்டோராவின்மூலம் ஊர் ஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதும் ஜனங்கள் கலெக்டரை வரவேற்கப் பெரு முயற்சிகள் செய்து வந்தார்கள்.

புத்த நிதிக்காக மட்டுமின்றி இந்திய சிப்பாய்களின் போஷணைக்காக நிதி திரட்டுகிறார் என்பதை அறிந்

ததும் சுலோசனவின் உள்ளத்தில் ஒரு மின்னல் தாக்குதல்போல் எண்ணம் உண்டாகியது. "என்னுடைய பாழாய்ப்போன சொத்துக்களை எல்லாம் நல்ல விஷயத்திற்குக்கொடுத்து விடலாமா?...எந்த சிப்பாய்களின் சேவையைப்பற்றி முன்பொரு தரம் தன் கணவன் மிகவும் சலாகித்துப் பேசினாரோ, எந்த சேவையில் இப்போது அவரே மனமுவந்து ஈடுபட்டிருக்கிறாரோ, அதே ஸ்தானத்திற்குக் கொடுத்து நம்முடைய மலைபோன்ற பாவத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டால் என்ன...ஆம். இது தான் சரி! என் பேராசையால், என் உழைப்பால் சம்பாதித்த பணத்தை என்னிடமிருந்து அடித்துக்கொண்டு போகப் பலரும் என்னைச் சுற்றி இனி வட்டமிடுவார்கள்.

அதுவரையில் ஏன் நான் காத்திருக்கவேண்டும்? அந்த கலெக்டரின் உத்தம மனைவி அவருடன்கூடவே வந்திருக்கிறார்களே! அந்த புண்ணியவதியை இங்கு வரவழைத்து அவரிடமே சகலத்தையும் தத்தம் செய்து விடுவதே சரி. அதன் பிறகு தான் என் மனப்புண் சிறிது ஆறும் என்று தனக்குள் முடிவு செய்துகொண்டு கலெக்டரின் மனைவியை அழைத்துவரும்படி விண்ணப்பம் செய்துகொண்டாள்.

பகல் மூன்று மணிக்கு கலெக்டரின் சம்ஸாரம் வருவதாகத் தகவல் கிடைத்ததும் தன் வீட்டை சுத்தம் செய்து ஒழுங்காக வைத்து சிறு குழந்தைகளும் தயார் செய்துத் தானும் வெகு சாதாரண நாட்டுப்புறத்தவர்களைப்போலவே தோடாலி முடிச்சு, பெரிய குங்குமம், சாதாரணமாய் முழங்கைக்கு மேல் வரையில் கைவைத்த வெறும் ரளிக்கை, முன்குசுவான் கட்டிய கொரநாட்டுப் புடவை, ஒரே ஒரு சங்கிலி, காதிஸ்

முத்துத் தோடு, கையில் ஒரே ஒரு வளையல் இவ்வளவு அலங்காரத்துடனிருந்தாள்.

கலெக்டரின் மனைவி தட்புடல் அலங்காரத்துடன் இருப்பாள் என்றும் அவளுக்கு ஒருவேளை தன்னுடைய ஊழல்கள் தெரிந்துத் தன்னைப் பார்த்ததும் அலக்ஷியம் செய்து ஏசுவாளோ!...உம்... எது செய்தால் என்ன. செய்யட்டும் என்று திகிலும் பயமும் நிறைந்த உள்ளத்துடன் எதிர்பார்த்திருந்தாள்.

சரியாக மூன்று மணிக்கு ஒரு மாட்டு வண்டியில் சர்வ சதாரணமான குடியானவப் பெண்களைப் போல் வெகு சொல்ப விலையுள்ள உடையுடன் கலெக்டரின் மனைவி இறங்கிவந்தாள். சுலோசன ப்ரேதக் களையுடன் எதிரில் வந்து கைகூப்பியபடி "வாருங்கள்...வா...ரு...ம்... என்று மேலே வார்த்தைவராமல் அப்படியே அசந்துபோய் தடுமாறி உலகமே ஒரு சுற்று சுற்றிப் பிறகு தபாலென்று கீழே தள்ளப்பட்ட வள்போல் பதறிப்போய்... "ஹா... சுபத்திராவா.....என் சினேகிதை சுபத்திராவா.....கலெக்டர் மனைவி நீயா!"..என்றுகூறியவாறு அவளைச் சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அப்படியே சாய்ந்து விட்டாள்.

சுபத்திரா, இப்படி யொரு சந்திப்பு நேருமென்று கனவுகூட காணவில்லை. சுலோசனவின் முகத்தைப் பார்த்துப் பல வருஷங்களாகி விட்டதாலும் அவள் தட்புடல் அலங்காரங்கள் ஏதுமின்றித் தன்னைப் போலவே வெகு எளிய நடைபிவிருப்பதாலும் முதலில் அடையாளமே தெரியவில்லை.

அதோடு சுலோசன வரம்புமீறிய முறையில் மாறிய பிறகு அவளைப் பற்றி மிகவும் அதிப்ருதியாயும்

கேவலமாயும் எண்ணி அறவே வெறுத்திருந்த சமயம் கொலைக் கேளில் கைதியாகிய கண்ரானியைக் கண்டு உள்ளம் துடித்தது. "அட பாவி! இப்படியா உன் வாழ்வு முடிந்தது" என்று பரிதாபப்பட்ட தோடு முற்றிலும் மறக்கவே எண்ணினாள். 'கலை கலை என்று கூறிக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையையே கொலை செய்துகொண்டாளே! இத்தனை புத்திசாலித்தனமும் பாழாகி மங்கி சாம்பலில் செய்த ஆறுமுகி போலாகிவிட்டதே. இத்தனை சாமர்த்தியத்தையும் நல்ல காரியத்தில் செலவிட்டுச் செய்திருந்தால் கோபுரத்திலிட்ட விளக்குபோல் ப்ரகாசிக்கும்ல்லவா! அநியாயமாகிவிட்டதே!' என்று பழகிய சினேக வாஞ்சையால் துடித்தாள்.

இவளைக் கண்டித்தும் வெறுத்தும் கடிதமெழுதலாமா என்று நினைத்தாள். அதுவும் வேண்டாமென்று நிறுத்திக்கொண்டாள். அவளை அடியோடு மறந்துவிட வேண்டுமென்ற கிற சமயம் சற்றும் எதிர்பாராத விதம் நேருக்கு நேராகப் பார்க்கும் படியானதும் சுபத்திராவைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. "என்ன! சுலோசனவா..நிஜமாகவா!" என்று ப்ரமித்துப் பார்ப்பதற்குள் சுலோசனவே கட்டிக்கொண்டு சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துவிட்டதால் சுபத்திரா தம்மீது நின்றுவிட்டாள்.

தன் தோள்மீது சாய்ந்தவள் அப்படியே மூர்ச்சையாகிவிட்டதைக் கண்டு மெல்லத் தூக்கிச்சென்று படுக்கவைத்தாள். சற்று நேரம் சென்று கண் திறந்த சுலோசன 'சுபத்திரா!... ..என்னுயிர் போய் விடக் கூடாதா! என்னை ஏதோ செய்கிறதே! என் முகத்தில் விழிக் கக்கூட உனக்குப் பிடிக்காது. கண்டெக்ட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரம்

செய்யும் என்னை எனக்கே பிடிக்கா திருக்கையில் பிறருக்கு எப்படி பிடிக்கும்?...சுபத்திரா! தலைக்குமேல் விஷம் ஏறியிருப்பதுபோல்பேராசை வெறிப் பிடித்திருந்த சமயம் உன் கடிதத்தை நான் நஞ்சாக எண்ணி உன்மீது நான் சிறி விழுந்ததற்குப் பலன் கொலைகாரி என்கிற பட்டத்தை...ஏன்? உண்மையிலேயே கொலையே செய்து மகா பயங்கரப் பாவியாகிவிட்டேன்...

சுபத்திரா! சுபத்ரா! யாரோ மகா புனிதவதி உன்னைக் கூப்பிடுவதாக எண்ணி வந்த இடத்தில் உனக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தை அளிக் கும்படி சண்டாளி நான் நிற்பதைக் கண்டு நானே வெறுக்கிறேன். ஆனால், சுபத்திரா! ஒன்றுமட்டும் சொல்கிறேன். ஆண்டவனறிய நான் பலவிதமான பாதகங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் அவன்மீது சத்தியமாக என் கற்புமட்டும் இந்த நிமிடம்வரையில் கெடவில்லை. என் பர்த்தாவுக்கு நான் மகத்தான த்ரோ கத்தைச் செய்து அவரை ஆண்டிப் பரதேசிபோலாக்கி, உயிரையும் த்யாகம் செய்யும்படி அவர் என்னை வெறுக்கும் முறையில் நடந்துவிட்ட போதிலும் அவரையன்றி நான் பிறர்முகம் பார்த்தறியேன். இது முக்காலும் சத்தியம்; சத்தியம்; சத்தி யம்.....ஆதிமுதல் நாம் பழகிய தோஷத்திற்காகநீ என்னை வெறுத்த போதிலும் என்னைக் கேவலம் விப சாரி என்று உலகம் தூற்றுமுறையிலும்மட்டும் நீயும் நினைத்துவிடாதே! அந்த ஒரு துர்ப்பாக்யத்திற்குமட்டும் என் மனம் இசையவில்லை. சுபத் திரா! நான் பாவிதான்! மகா பாத கத்தைச் செய்த பாவிதான். ஆனால் ...நாட்டிய முறையிலன்றி மற்றபடி அன்னிய ஆடவரின் முகத்தையும்

பார்க்கவில்லை. இதைமட்டும் நீ ஒருத்தியாவது நம்பினால் போதும். எனக்கு நல்ல கதி கிடைப்பதற் கிருந்தால் அந்த மகா பாவியைப் பற்றி நீ எழுதிய கடிதத்தைக்கண்ட வுடன் திருந்தியிருக்கமாட்டேனா! அம்மாதிரிச் செய்யாததனால்தான் அந்தப் பாவி என் பெயரையும் கெடுத்துக் குட்டிச்சுவரடித்து ஊர் சிரிக்கவைப்பதற்காக என் பெய ரையும் இழுத்த மூக்கை யொடித் தான். காரணம் அவனுடைய எண் ணம் நிறைவேறாததேயாகும். என் வார்த்தையை ஆணைப்படி நீ ஒருத்தி யாவது நம்பினேன் என்று சொன் னால் போதும்...

இப்பாழும் ஜென்மத்திற்கு இனி சாவுதான் பாக்கி. பேராசைப் பேயாய்ப் பறந்து நான் சேர்த்து வைத்த அத்தனை சொத்தையும் இந்திய சிப்பாய்களின் பேருதவிக்குக் கொடுத்தவிடுவதற்காகவே நான் உன்னை வரவழைத்தேன். உன் கணவரிடம் கூறி சகலத்தையும் நீ அங்கீகரிக்க வேண்டும். இதுதான் என் கோரிக்கை" என்று முடுக்கி விட்ட மெஷின்போலத் தானே சக லத்தையும் கூறிவிட்டாள்.

சுபத்திராவுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. சுலோசனவின் நிலைமைக்கு வருத்தம் உண்டாகியது. கோபமும் வந்தது; தன் குற்றத்தைத் தானே உணர்ந்து வருந்திக் கண்ணீர்விடும் போது அதைப்பற்றிப் பின்னும் கிளறிப் பேசுவது அழகல்ல. தான்செய்தது குற்றமே இல்லை என்று தார்க்கா ணித்தும் ளாதித்தும் பேசுகிறவர்களை வேண்டுமானால் ஏசிப் பேச லாம். புண்ணில் கோலிடுவதைப் போல் இனிமேல் பேசுவதில் ளாப மில்லை" என்று முடிவு செய்த சுபத் திராவின் கண்ணில் நீர் பெருகியது.

“சுலோசன! மகத்தான ப்ரகாசத் துடன் சுடர்விட்டு எரியும் என்று எண்ணிய தீபம் கிழேவிழுந்து அடியோடு உடைந்துவிட்டால் எப்படியானது துடிக்குமோ, அதேபோல் உன்னுடைய வாழ்வு முடிந்ததைக் கண்டு என் உள்ளம் கொதிக்கிறது. சிலரைப்போல் எத்தனை அவமானப் பட்டும், மானமின்றி உலாவாமல், நீ உன் குற்றத்தை அறிந்து உண்மையாய் விசனப்படுவதை நான் மெச்சுகிறேன். நீ சொல்வதையும் நான் கம்புகிறேன்.

உன் கணவருக்கு யுத்தவேலையில் கிடைத்துள்ள மகத்தான புகழையும் மாபெரும் பதவியையும் கண்டு என் கணவர் அளவற்ற சந்தோஷப்படும்போதே உன் தூர திருஷ்டத்தையும் எண்ணி விசனிக்கிறார்... உன் கணவர் வைத்திருந்த ப்ரேமையை... அடாடா! அந்த அளப்பரிய ஆசை ப்ரவாகத்தை நீ உன் தூக்குணமென்கிற பெரும் பாறைகளால் தடுத்து முட்டுக்கட்டைப்போட்டு உன்னையும் மடித்துக்கொண்டாய். உம்... கைத்தவறி உடைந்த பண்டத்தை எண்ணி ஏங்குவதால் எவ்வளவு லாபமோ, அப்படித்தான் முடிந்தது. போன தெல்லாம் போனாலும் உனது இப்போதைய முடிவான தீர்மானத்திற்கு நான் பரம சந்தோஷப்படுகிறேன். உன் பாபத்திற்கு இதுவே சரியான பரிகாரமாகும்.

சுலோசன! அன்றுதான் என் வார்த்தையை நீ ஏற்காமல் நிராகரித்தாய். இப்போதாவது நான் சொல்வதைக் கேளு. நீ இந்த சொத்தை ஒருவகை செய்தபிறகு இதோ உன் காரியம் முடிந்ததாக எண்ணி விணுகத் தற்கொலை செய்துகொண்டு உயிரை விடும் நோக்கத்தில் நீ இருப்பதை உன் முகமும், பேச்சும்,

உணர்ச்சியும் நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஒரு பாபத்தை மறைக்கப் பல பாபங்கள் செய்து வாழ்க்கையையே பாழ்படுத்திக் கொண்டது போதும். பாதகத்திலும் மகா பாதகமாகிய தற்கொலை செய்துகொள்வது என்கிற எண்ணத்தையே விட்டுவிடு. இந்த உடலுடன் இந்த ஜன்மத்திலேயே இனிமேலாவது நல்ல காரியத்தைச் செய்து ஆத்மா சாந்தியடையும் வழியைத் தேடிக்கொள்ளு... உம்... தாய்மை பீடத்தில் கம்பிரமாக ஆரோகணித்துச் சேயுடன் இன்பமாய் மகிழும் பாக்கியத்தை இழந்து விட்ட உன் மூடமதியை எண்ண எண்ண, என் உள்ளம் கொதிக்கிறது. உன் தெளர்ப்பாக்கியத்தினால் அந்தப் பதவியைத் தான் இழந்து விட்டாய். பெண் ஜென்மம் எடுத்த ஏனையோருக்கும் பகவான் இயற்கையாயளித்துள்ள சிறந்த மகத்துவம் நிறைந்த தாய் உள்ளத்தை விணுக்காது உயர்ந்த த்யாகச்சுடராய் பெண்கள் படையில் சேர்ந்து அடிபட்ட வீரர்களுக்கும் வீராங்கனைகளுக்கும் அன்னைபோல் உதவி அதன்மூலமாவது பேரின் பத்தை அடையப்பாரு. உன் கணவரும் அதே சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பதால் ஒரு வேளை அகஸ்மாத்தாக உன் பழய ஜென்மவேஷம் அடியோடு களையப்பட்டு கர்மமே கண்ணாசிப்பணிசெய்து இன்புறுவதே தொழிலாகக் கொண்டு சகலத்தையும் த்யாகம் செய்து புனர் ஜென்மமெடுத்துள்ளதைப்பார்த்தால் — ஒருவேளை இல்லாவிட்டால் ஒரு வேளை நீ உண்மையில் கற்பிழக்கா திருக்கும் மாசற்றத்தன்மையையும் அறிந்தால், தனக்குள்ளேயாவது சந்தோஷமடையலாம். அன்றி உன் பாக்கியமும் நல்ல அதிர்ஷ்டமும்

இருந்தால் பழய விஷயத்தை ஒரு சிறிது மறந்தாலும் மறக்கலாம். ஆகையால் இதையாவது செய்... இதோ 'எந்தீர்கள் யுத்தத்தில் எவ் விதம் சேவை செய்யலாம்?' என் பதைப்பற்றி ராணுவ அதிகாரிகள் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையைப் படித்துப் பாரு. அதோடு ஏற் கெனவே சேர்ந்துள்ள வீரங் களைகள் செய்து வரும் அற்புத னேவையின் சிறப்பையும் வெளி யிட்டுக் கிருர்கள். இதையும் படித்து மனத்தை திடப்படுத்திக் கொள்ளு. அதற்கான சகல உதவிக் களையும் நாங்கள் செய்கிறோம்."

என்று சுபத்திரா சொல்வதைக் கேட்கும்போதே அவள் உள்ளத் தில் எங்குமில்லாத ஓர் ஆவலும் சுபத்திரா சொல்கிறபடி னேவை செய்து இன்புறுவதற்கு மகத்தான ஆசையும் ப்ரவாகமாகப் பொங்கி பெருக்கெடுத்தன.

தன்னுடைய அவலப் பிழைப் பிலும் ஒரு நல்ல மார்க்கத்தைக் கூறித் தனக்குப் பேருதவி செய்ய முன் வந்துள்ள சுபத்திராவை மறு படியும் அப்படியே சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டாள். பதிலே பேசத் தெரியாமல் கண்ணீர் பெருக பதுமைபோலானாள். பிறகு 'சுபத் திரா! அலைகடலில் நீலை கலங்கித் தத்தளிக்கும் மரக்கலத்தைப்போல் வாழ்க்கைக்கடலில் நெறிதவறி புசல் காற்றில் தத்தளிக்கும் எனக்கு இருண்டு அந்தகாரமாகிவிட்ட என் வாழ்க்கையில் ஒரு கடுகளவு ஒளி யிருக்கும் இடத்தைக் காட்டி உய் விக்க வந்த உன்னை சாக்ஷாத் ஜகன் மாதாவாகவே கருதி ஆயிரம் வந் தனங்கள் செய்கிறேன். உன் வார்த்தைக்கு இனி மறுப்பு இல்லை. சுபத்திரா! உன்னை எப்படிப் புகழ்ந்து பேசுவது என்று கூடத்

தெரியவில்லை.

சுபத்திரா! இத்தனை நேரம்பேச்சி லேயே உன் அருமையான நேரத் தைக் கவர்ந்தவிட்டேன். தயவு செய்து ஏதாவது சாப்பிடு. பிறகு பேசலாம்" என்று கூறியவாறு ஏற் கெனவே தயார் செய்திருந்த பல காரங்களைக் கொண்டு கொடுத்தாள்.

சுபத்—உம். ஆதியில் நாம் ஒன் ருகப் படிக்கும்போதும் நாட்டியம் கற்றபோதும் இம்மாதிரி எத்தனை நாட்கள் ஆனந்தமாகச் சாப்பிட்டிருந் தோம். அந்த காலத்திய ஆனந் தமும் தனித்த இன்பமும் இப்போது வருமா! காலம் யோகிற போக்கை கிணைத்தால் வியப்பு தாங்கவில்லை. நாம் ஏதேதோ யேசியதில் போக கேழமத்தைக்கூட உனக்குக் கூற வில்லையே! என் மூத்த பையன் வெகு கெட்டிக்காரதைப் படிக்கி ருள். காரணர் பட்டையில் சேர்ந் திருக்கிறான். எனது பெண்கள் இரண்டு பேரும் இப்போதுதான் நடக்கிறார்கள். இரட்டைப்பிறவிகள். எனக்குள்ள நேரம் முழுதும் வேலை செய்வதற்கே போதவில்லை... என்றாள்.

இதைக் கேட்ட சுலோசனுவின் ஏக்கம் நிறைந்த இதயத்தில் பின் னும் செம்மட்டியாலடிப்பதுபோல் சுறீரென்று உறைத்தது. தானும் சருவை அழிக்காதிருந்தால் தன் குழந்தையும் இப்போது மூன்று வயதைக் கடந்திருக்குமல்லவா? என்று நினைக்கக் கண்ணீர் வழிந்தது.

47

ஒருவருக்கும் தெரியாமலேயே சுலோசனா தான் வாங்கிய 15 ஆயிரம் ரூபாய் பங்களாவை யுத்தத்தின் விலைவாசிகளின் மும்முரத்தில் 30 ஆயிரத்திற்குமேல் விற்ப்புவிட்டாள். தன்னுடைய சகல நகைகளையும் சுமார் 50 ஆயிரத்திற்கு விற்ப்பு.

ஏற்கெனவே தன் கையிலுள்ள ரொக்கம், கணவனனுப்பியது, வீட்டிலிருந்த மற்ற சாமான்கள் உயர்ந்த சேலைகள் சகலத்தையும் த்ருணமாக மதித்து விற்றான். மொத்தத்தொகையைப் பார்த்தும்போது அவன் உள்ளமே ப்ரயித்தது.

ஒன்னரை லக்ஷத்திற்குத் தன் கையில் பணமிருந்தும் ஒன்னரைத் திவலை சந்தோஷமாவது, கண்ணிய மாவது, வாழ்க்கையில் இன்பமாவது உண்டா! என்றால் அந்த காலந்தான் பூஜ்யம். ஆதிரில் இவன் "படாடோபந்தின் பரிணம்" என்ற கிற கதையைப் படிக்கும்போது 'இது வெறும் அழகுக்கு. பணத்தினால் மனிதர் சந்தோஷமடைய முடியாமல் கூட இருக்குமா! மனிதனுக்கு முக்யமாய் சகல் போஷாயங்களை யும் கொடுப்பது பணத்தானே! அத்தகைய பணத்தால் பெறமுடியாத பொருள் சிவன் என்ன இருக்கிறது? இது கைக் கொழுப்பினால் எழுதிய கதை' என்று இறுமாப்புடன் எண்ணினேமே! இதோ! ஒன்றிரண்டல்ல. ஒன்னரை லக்ஷம்—நூற்றைம்பது ஆயிரம்—ரூபாயை நான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேனே, எனக்கு இப்பணத்தினால் அணுவளவு சந்தோஷமாவது இருக்கிறதா! தலைவலியும் சங்கடமும் தான் பட்டால்தானே தெரியும் என்கிற பழமொழிப் படிக்கு நான் இதை அனுபவிக்கும் போதல்லவா அதன் உண்மைதெரிகிறது. பணம்! பணம்! பேயாய்ப் பறந்த பணத்தைத் திரட்டினேனே! அதனால் நான் பெற்ற லாபமென்ன! உயிருடன் நான் ஜீவித்திருக்கையிலேயே செத்த பிணத்திற்குச் சமமாய் பெண்ணினத்திற்கே இழுக்கை விளைவித்த பாழும் பிண்டமானேன்.

பணத்திற்காகக் கணவனை உறா

சினம் செய்து அவர் மனத்தை முறியடித்தேனே! அப்பணத்தினால் இனி அந்த மகா பவித்திரமான பதியின் அன்பைப் பெறமுடியுமா! பணத்திற்காக என் கருவையே நான் துணிந்து கொலை செய்தேனே! இனி அப்பணத்தினால் அழிந்த கருவையீண்டும் அடைய முடியுமா! இனி ஆயிரக்காலம் தபஸ் செய்தாலும் போன செல்வத்தை புத்திரப் பேற்றை இந்த ஜன்மத்தில் அடைய முடியுமா? "சுலோசனா! நானும் கலைகளை வந்தான்; இருப்பினும் கலை கலை என்று கூறிக்கொண்டு மற்ற கடமையை, தர்மத்தை மறக்கக்கூடாது. அவ்வசனையும் கவனித்துக்கொண்டு கலைக்கும் தொண்டு புரிவதுதான் லக்ஷணம்" என்று வருஷிக்கு வாய் என் கணவர் கூறியதை நான் ஒரு சிறிதாவது ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் இன்று இந்த கதிக்கு வந்திருப்பேனே! இதுதான் விதியின் விளையாட்டுரோலும்.

அவர் வார்த்தையை அளவிடம் செய்த நான் சந்தி சிரிக்கும் நிலையில் வந்துவிட்டேன். அவர் சத்யத்தையும் தர்மத்தையும் கைவிடாது காத்ததால் வளர்பிறை மதியம் போல் உயர்ந்துவிட்டார். என் பாவத்தின் சாயல் அவர்மீது படாது அவரை தீர்க்காயுளுடன் காத்து ரவிக்க அவனடி தொழுது வேண்டுகிறேன். இந்த பாக்க்யமாவது நிலைத்திருக்கட்டும். என்னுயிர்த்தோழி சமயசஞ்சிவியாய் வந்து ஒத்தாசை செய்ததம் என் பாக்க்யந்தான்" என்று தனக்குள் எண்ணி கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டிருந்த சமயம் இவளுடைய தகப்பனர் வெருகோபுத்தடனும் கடுகடுத்த பார்வையுடனும் வருவதைக் கண்டு திைய மிதித்தவன்போல் துள்ளினான்.

கவனிக்கவும்

1. கூபனில் தங்கள் பெயரையும் முழுவிவரங்களையும் தெளிவாக பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதவும். தயாராயில் பெயரை ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

2. சந்தாவும், மலரின் கிரயமும் சேர்த்துதான் அனுப்பவேண்டும். அவ்வாறு சேர்த்து அனுப்புகிறவர்களுக்குத்தான் விசேஷ சலுகை உண்டு. சந்தாவும் மலரும் சேர்த்து 5-8-0. தான். 30-11-45 வரையிலும் இத்தக் குறைந்த விலை.

ஏற்கனவே 1946-ம் வருடத்திற்காக முழு சந்தாவும் செலுத்தியவர்கள் மலருக்காக 2-8-0 அனுப்பினால் போதும். 1946-ம் வருடத்தில் சில மாதங்களுக்கு மட்டும் சந்தா செலுத்தியுள்ளவர்கள் டிஸ்கம்ப்' 46 முடியவுள்ள பாக்கி சந்தாவையும், மலருக்காக 2-8-0ம் சேர்த்து அனுப்பவும். இவ்வருடத்திய சந்தாவிலேயே பாக்கியுள்ளவர்கள் அதையும், 46-வது வருஷ சந்தாவும், மலரின் கிரயமும் சேர்த்து அனுப்ப வேண்டும்.

3. மணியார்டர்மூலம் பணம் அனுப்பி ரிஸிவேஷன் கூபனை ஒரு போஸ்ட் கார்டில் ஒட்டி, பூர்த்திசெய்து அனுப்பவும்.

4. போஸ்டல் ஆர்டரோ செக்கோ அனுப்பவேண்டாம்.

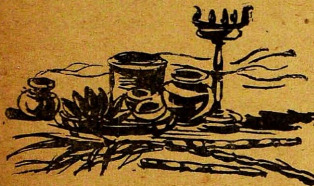
5. சந்தாதாரல்லாதவர்கள், மாதந்தோறும் மோசினியை அளிக்கும் தங்கள் ஊர் ஏஜண்டிடம் கூபனைப் பதிவு செய்துகொள்ளவேண்டும்.

6. மோசினி வாசகர்களல்லாதவர்களுக்கு மலர் கொடுக்கமுடியாது. ஆகையால், நேரில் எமக்கோ அல்லது ஏஜண்டுக்கோ இவ்விதழில் வெளியாகியுள்ள கூபனைப் பூர்த்திசெய்து கொடுத்தால்தான் மலர் பதிவு செய்யப்படும். மோசினி அன்பர்களின் சௌகரியத்தை உத்தேசித்தே இந்த நிபந்தனை.

7. ஜனவரி இதழும் பொங்கல் மலரும் ஒன்றாக தயாரில் ஸ்டீப்பிங்கேட் ஆப் போஸ்டிங் வாங்கி அனுப்பப்படும். அவ்வாறு அனுப்பிய பிரதி தயாரில் தவறிவிட்டால் தங்கள் ஐவாப்தாரியல். ரிஜிஸ்டர் போஸ்ட்மூலம் அனுப்பவேண்டுமானால் 3 அணு சேர்த்து அனுப்பவேண்டுமென்பதைக் கவனிக்கவும்.

8. கூபனில் கண்டுள்ள விவரத்திற்கே மலர் அனுப்பப்படும். விவரம் மாறும் நேயர்கள் உடனே புதிய விவரத்தைத் தெரியப்படுத்தவும். அவ்வாறு பெரிவிக்காது பழைய விவரத்திற்கே மலர் அனுப்பப்பட்டு தங்களுக்கு கிடைக்கா விட்டால், அதற்கு நாம் ஐவாப்தாரியல்.

9. மலர் மட்டும் தனியே தயாரில் அனுப்பமுடியாது. பொங்கல் மலரும் ஜனவரி மோசினியும் சேர்த்துதான் அனுப்பமுடியும். ஏஜண்டுமூலம் வாங்குவோர் தவம்பர் முடிவுக்குள் பணம் கட்டினால் மலருக்காக 2-12-0ம், ஜனவரி இதழ்க்காக 4 அணுவும் சேர்த்து கட்டினால் போதும். இந்தச் சலுகையைக் கவனித்து உடனே முத்துங்கள்.

4 DEC 1945

சென்னையிலுள்ள நேர்நமது திருவள்ளிக்கேணி (26, தோடித்தேரு) காரியாலயத்தில்கட்டி, ரசிது பெற்றுக்கொள்ளவும்.

All rights of reproduction and translation of the contents of JAGANMOHINI are strictly reserved. The names and characters in all stories in this magazine are entirely imaginary and have no reference whatsoever to real persons. JAGANMOHINI is printed and published by V. M. PARTHASARATHY at the Jaganmohini Press, Vaithamanidhi Cottage, Station Road, Singaperumalkoil. JAGANMOHINI is owned and edited by Mrs. V. M. KOTHAINAYAKI AMMAL, assisted by the Editor-in-charge: V. M. SRINIVASAN, M.A., B.L.

ஐகன் மோகீனி

23-வது

ஆண்டு மலர்

பொங்கல் புது நாளன்று வெளிவருகிறது.

சௌந்த மலரைவிட அதிகமான பக்கங்கள், படங்கள், அம்சங்கள்—யாவும் உங்களைக் குதூகலத்திலாழ்த்தும். சுமார் 300 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த விசேஷ மலரில் வை. மு. கோ. 70-வது நவீனம் "வெகுத்த வானம்" சுமார் 100 பக்கங்களுக்குக் குறையாது வெளிவரும்.

இலக்கியம், ஓவியம், கற்பனை, ஆராய்ச்சி, கவிதை, சரித்திரம், மதம், சிறுகதை, விளக்கம்—ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறந்து விளங்கும் வண்ணம் கலைஞர்கள் ஒத்துழைப்பில் இம்மகத்தான வெளியீடு உருவாகி வருகிறது. ரிஸர்வேஷன் கூப்பனைப் பூர்த்தி செய்து உடனே அனுப்பி உங்கள் பிரதிபைப் பதிவுசெய்து கொள்ளவும். விலை, சலுகை, சீபந்தனை விவரங்களை உள்ளே காண்க.

இங்கே கத்தரிக்கவும்

ஐகன்மோகினி 23 வது ஆண்டு பொங்கல் மலர்

ரிஸர்வேஷன் கூப்பன்

பெயர்.....

முழு விலாசம்.....

தபாலாபீஸ் பெயர்.....

மணியார்டர் தொகை ரூ.....

23 வதாண்டு முடிவுவரை சந்தா ரூ..... மலர் ரூ.....

ரிஸர்வேஷன் சம்மத்தமாக இவ்விதழில் வெளியாகியுள்ள நபநபர்களை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

தேதி..... 1945.

கையெழுத்து.....